

MS 10188

Purim Parodies.

1698.

Italian script

System no: 0098085

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

כשיהיה שולחן
בין המלך והקצין מהדקן שיש בו
אבד מלכות

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אשר יבא אל המלך ויאמר לו
אני רוצה לשתות ויש לי כוס

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הקדמה

אמר הדין והקצק הולעת ילא א הכחור זה

עם זה ראיתי עם בעסקות הללו כמיקים ככ

ועיקר בעקרא לכן אמרתי להוסיף מורה מקום

הראים בעקרא ואגב חיל תרתי יעברו ומצאתי והוספת

הפעל מרים גמעניא מרזול הכאים כר למעור וכל זה עשיתי

מורה הקורא מלא ילאה לנקטם ולעצמם אלא כראותו

והדף יוכל לנקט בעהרה מעה שרצה:

ולמען לא יחסר כל האוספת גם כן כל עמדת החכמים

החכמים כל בעסקות הללו על דרך אלה כתיב כתיב

הקורא לדעת ולהיות אגור כפיך כל שמות החכמים האלו הכול

ולא תלאה לעצמם אלה ומה יעור הוספת קצת שירים ופירושים

המידים למען פורים כאמר עיניכם ירחיקה מעינים:

והלך חסדך אל צדק המעלה מנצח
 ופ' הו"א מן פנ"ק ופ' הו"א מן פנ"ק

*Ahasueros kroont Esther tot Koningin. Mordechai ondeckt een verraet tegen de Coningh.
 Esther. 2. 17.*

ויהי כי חסדך יגדלך .
 ויהי כי חסדך יגדלך .
 ויהי כי חסדך יגדלך .

*Haman verkryght des Koninghs Segel-ring, om uyt te schrijven den ondergangh der I.
 Esther. 3. 10.*

ואת חסדך יגדלך .
 ויהי כי חסדך יגדלך .
 ויהי כי חסדך יגדלך .

ויהי כי חסדך יגדלך .
 ויהי כי חסדך יגדלך .

ויהי כי חסדך יגדלך .
 ויהי כי חסדך יגדלך .

חנק כו'ק

קבל תורה מכרח ומקרה לרח ונק ללוע
 לאחי יוסף ואחי יוסף לנגל הכרמל ונגל הכרמ
 הדד וכן הדד לבל שאצר ובל שאצר לאח שארוע
 רב צני בימ רב צני נתמעמו הלצבות וראו
 נקלה לתורה שנשתבח מעמאל וכתובה עלי עת
 לה הירו תיריק: מעעבנמ אדר סואלן ודורען בל

לורים אחרים אומרים שבת שניה ולא הזנו לו חכמה
 המלצר שים והיוצא בשירתם אם יכול לחזור קודם
 אכנמ אדר הראות צידו ואם לאו אמרה עבר

ויצא גד אבתקומו מודיעין למלכס בתלמינות גמור
 ובידו לעמא הן מעות הן לערוץ הן לעמט נכסין
 אלסורין ואם רצו למחול לו הראות צידן כל עיר שיש
 בה עשרה מעמאל חייבין למנות עליהם מלך שנתלסום
 תאים עלנך מלך ואם אין בה י' ממנן עליהם מולמים
 ואומרים שנתלסום מולמים ואומרים תבן לך בכל מעריך:

מתנה להו רב צני לצב אחדנוי חנק כו'ק קבל
 לתורה אל ונתחנפן שמו והלא בקטוק שמו

ומצני בקטוק אל אין בקוטמא שפיר קאמרת
 בקטוק שמואמה נקרא שמו חנק כו'ק מלני שמוסין

להם לעמאל ה מצוות ואלו הן שמחה שרייה ושמו
 ערמא ותנוי מלני ודייט ומיכל דוגמא בחלבה ועאר
 מיכל ודלא למשה מויל וקתעיל יתן נביאים וז' נביאות

עמדן להם לעמאל וכו' לא ליחיקו ולא הוקירו על
 שבתות שזרה אי צעית לימא קודם תעה הוה דהא נת

קבל תעה ואצ'על מעורה שבע'ל הו ושמחוס וקזרו
 ויסדוס: אל ופי מערמ קיבלה והלא מבק'בה קיבלה
 ולא כון שנתנה על ידו נקראת על שמו כו'מא בדבר
 וזכרו תורת משה עניי'ו' תורת משה

לעמ
 דברים
 מע
 מע
 מע

העל

דברים

מע

שמו

כעמדת קטנת מקדשים
עכר היא והלא תחת אלקים כיון שג' ויקראו בקלר
סודת אלקים אלא סוף שנתה על ידו נקראת על שמו
כאל נמי כיון שנתה על ידו נקראת על שמו:

אמר ליה: מעל לן דכתיב ויעת מן היין וישכר. אמר
ג' בני זכור אותה האיש לעוב. אלא מלא הוא כניכול
היישחיתו מי המתל את כרתי ולא נשאר ממשמשיו אריר
ופליט. אמר לוי הלך מדכרין ליה צלודים אגלא' ונח
עניבתה עשר צא: ונח לרוע מעל לן דכתיב ויתאקץ
את ראשן יין: אל רע בני לרבם פוקו חזו כמה גדולה

משווק פורים גדול מעבד הוא מענה תרונן זימתן אע"פ
דעגדה אלא לשמה זכה לזקבול פני עכנה תרונן זימתן
אגלא' פני הלוע הלוע ונכרז התם את פניך ה' אבק ע: ולוע
דגלם ב' אוח' זמק: מעל לן דכתיב ו' שמו וישכרו עמו: ולא יוסף
תוול בה' פני הכרמל מעל לן דכתיב ולג נול טוב עליו והוא עוקב
גבס' א' עכור עד מאד: ונל הכרמל אגלא' הדד מעל לן דכתיב וכן
פילתו קדד עוקב עכור: וכן הדד לבלאזה. מעל לן דכתיב וילקח
אלהם חמרא שרה. אמר לוי ראוי אותה צדיק לרשע
שעבד ולמה נענע מעג מעגקמט בכלי ביתה מקדש: ובלשון
עני' ה' וישכור: מעל לן דכתיב צדקם בשמעי כטוב ליה סמלך ציין
ולחמורע לרע עני' מעל לן משמיה צמך בלשון זע קורין
לשערי חמרא כעני' וכי קימל לא שקין בשמל הוא איכא ר
אח דכוי צדיק בשמל וכן כלכקא דעג' לוי מעל עכתיב
איתקבועקן אמר שמע אברהם בקול ושמעו מצחורי כסווקי סוקות
וטרורי מעילן טקיס אברהם אבינו מצווק פורים מעל לן
יד' דכתיב ומהם צדק מלך עלם הויאל לחם ויין ואל (לאו דעיליה ליה
הוא יהינ ליה לביק צב ויטאו ממנו ע' אומתק יין צמט
אגלא' הו דרע רע בני מעל דכתיב מה רע טובך אמר צמ
לכרלך זה יין הממשמע כעניו כעג' יום צראמיק ממ
לן סעני בעל מה רע טובך וכתיב הית' וקד' כיון דעני
אגלא' ד' עסק נאמרו במים וכענין סאמלו כיון ד

מערכת מעלות ספרים

ונכתב יין יצא סוד זמן וצדע צדע על כבוד מעמד המצוות ודבר למה
 לזמן צדק זוכה להיות לו כן צדק כמעשה שלא יאמרו ידועה היא להם
 כל והזהרו ככת עם הארץ שמהם יצא הורה אמר רב כי כל דבר שיש בו
 כרמז הצדק יצא מענו ענין הדאע אמעל כקדם וכלי הדאע זכה וזמן
 מענו הדאע הנגז והיינו ויאמרו אינני מוצא צדק לך מוצא כרמז
 לצדיקה: כע דב ציט מעלות ספרים מעו שרמז על אלה הימים איך כד
 לוי ואמר דבר גדול קדימך ליה ואת כע אי מעמל את הימים ועוד דבר
 לא היה יום לעולם כיום שנתנה מעלות ספרים הדר אמר רב כי
 מעלה את המעשים ומעמלה את המעשים דלפנין אונם אונם
 מצד יתכפרה אדומה כרמז הפל אכוס הגיה ונתכ הדם פרה אדומה לוי
 אמר מעלה את המעשים מעין ומה פרה אדומה שנתנה מעמלה
 מעלה את מעמלה מעת מעלות ספרים שאינה בלא לדי גומלה אינו
 כה דין מעמלה את המעשים אל רב כי דיו ללא סמך הדין להיות כגון:
 ונתעל צדק ושמע העם כמעול ראע יאנו עם זה כרמז ונתעול צדק
 שמע העם זה כקדוק וקדימו: ויהי כרמז אמר ר' בון סך מעקובל:
 כענת את אכל כל מעקוס אמר ויהי כרמז אינו אלא ישועה מעמלה
 האיתיל מעלבות הדאע כרמז צדקה ויהי כרמז אמר כל שגוי כעמלים ויהי
 כרמז מעמלה מעמלה כרמזים ויהי כרמז אמר רב ולא והפריע ויהי
 כרמז אמר המופתים הא הוה דות דעפק כעלה דוג שיהיה מעמלה
 על ישראל כן זרה כן שיהזכיר מעמלה על ישראל: כעל אמר כל
 זה הלק וכלק חז אמר כעל והדיע ופלק ויהי אמר כמעמלה נולד
 אלא שנתנה מעל על קצת אמר ולעמל מעל על כל העולם כולו
 כעמל ר' אמר מעמלה למעל כמעמלה נולד הא כרמז ונתעל רב העם ויהי
 למעם מעל העם קצת העם: ויהי עבד ה' אל כן כרמז זה מעמלה כרמז
 כעמלה כרמז אינו מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה על כרמז כל ה' כרמז
 כעמלה דוד חזל ולהי נהוג עלמעל למעמלה כרמז יוסף וכן ה' כרמז
 כרמז יוסף כרמז מעמלה מעמלה למעם מעמלה מעמלה וכל ה' כרמז
 כרמז כרמז מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה
 כרמז מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה מעמלה

חזקת כבוד פרק י"א

אמרנו עליו על כבודו הולמנו על פרמי שכל זמן שהיו מעניני
אברהם יהיה מעתה כבודו הקדוש שנבנה בו: הין לזו נפשו הולדת מעולם
למען שגורו למחוק ולזינו כענין שהחמל ר' לוי בן: ואע"פ כי עתה
נאמרו אמר לנו לרובן פוקו חזו כמה הלכת לר' וורח ליפא לז'
כמה אי קראי מעולם שאלין סעדים פורים להשיך על עתה ויזעם לז'
בלאזן שאמרו לפניהם ושאלין אונא כער להשיך ערות פנים פורים להשיך
ערות דהא יודעין לרבר כער שאמרו בפניהם ויעדק חמר אפר ועל י"א
מאמר דוקא קאמר: ואנשים כח כלעל רמל באותה שעה עלתה מעולם
אל ישראל אמרו סלאק למלא לך דמאן פופיל עליה גרלו סמך אפי' אמרו
לה לז' כקבוק במעוררן מענינו אל תיטאו לעז על הגורלות שהדי
מאמר יו כרוב כחיק וימל את הגורל ומה פל מעצמו לז' בלה סעודות
יהוה עליו לז' אים נאמן על פי עמנו: ויהיך לבד העש ויהי לז' בלז' ויהי
אעה נתייבן אונא יזעם על ישראל בלז' ויהי לז' שפיר להם זכות אבות
ברא אבות זכות אבות אברהם אצל זכות נחך וישקך לז' יצחק דכתיב ויזעם
פס' כמ' ענני יצחק בגול ישקך פתח ויגל את האזן והנאן לז' דכתיב ויהי
ככא קמל' וסניס ב' יצד' לומד לך אחר הכותח ואחר הכורה אברהם נמי הכתיב
בראית כו' אכל הכארות אשר קפרו ענני אברהם אטו אברהם בעל האונה הוא
אם אמר' סרמנוס פלגתים ומענותו של אברהם הוא דענוז והיינו ככתיב
יאשיה נל' היינו אל אברהם אפנים ולא לישקך ולעקב והיינו באמר דקממל' זרע
אברהם אונה אל דיקרי וצדק אלל אברהם ד' ירנה לנו פנים וסערה
לז' זמן לז' אר' בון עלונה בלה סניס ב' כחך חופתה לז' אלה שלם עלז' דהיינו
אברהם ד' ופתי נעלם בימי כבוד ונמי סנערוס פמך העולם ב' ונעזו קאמר:
ימעה יו' זלזות עזבו מעור סניס חיים לז' ב' כך מקופלם מענת לז' אכל
דבר זה התימנה אמרו לז' בון ימר וכן אמרי הלך ונלק ימר
היא על' סר סנאס הזנה הזנו אר' לז' גזולה מענות פורים אהענוז עליה
פלוזכ עלן סניס הכא הזנה הזנו וסניס דהם וזנה אחס' ילג: נבר
יאשיה כל' אר' והוא כפר ב' סניס אמר' חלבו חוק ענבו וסניס פמל' ז'
ד' ד' חזות הכא דכתיבנו הערה סניס ויהיה אמר: ואמל' ל'
אית ענני דנתיס פמל' לז' כבוד התימנה הכושר ענני
זכוס דנתי: נאמן ענני ישראל פמל' הכא דכתיב חלבו סניס:

חזקוניו ספר א

קיימא מעלכותיה דט עבדתי מהות מעיני מעלתי הוה מעיני חלוצי ה
 מעיני לחורתי בצופתיה ומי מעשה מעלתי בלוצותי אין דלתי לך
 היין הומיה שגד לוי למער מעהפא כמעס הנגרים ולא נודע מקומנו איס:
 ר כון ור ציפ היו קלולו באורחא דנהר סקוד כלילא מעיני לצוע כהו ההל
 כידא דהוה שרמיה עסק אלל זיל כרעב למפוקסק דין עסק פער אלל ציפ
 לדהויל ציריל דיקא מעלי בעיית הכל גוזר אינ עליך אלל רבא צעוב ולי
 לא ענת כיה חלמ דערניה דכ ציפ קסר ציפ ועמעניה בארבע מעליה ציריל
 עז דף עו ר הוה פקרויה הרלבא פרסי ולא חזר כיה אלל דהוה בהרביה פרסה צמל
 מעשה מעג ולא חזר כיה לקיים מעה עמל כהילך כמעס איהק אינ ומי איכא ציריל כ
 ככא קמא דהילי אין היא איכא כור המערת לגל כרגל איס וכרגל בהמיה כספך
 הוה למענש סבילך מעהול כמעס רבא אין עונת כיל לעולם אלל בעוון
 שפגוזתין אית הכוס אל עין כמעס על מעה כספך הוה למענש מעגוס
 דספך מעהול כמעס: תוספתו לגובה כה שאלו המעס מערבס כ
 מעלי מעבב נהרות חנשא ועגד לכ מעסקה תמיד ופי אפער לו לאדם
 לאהרות תמיד שפמזתי ומאכלו היחק נעשים אלל לומע לך כל המעיה
 יין חי כיל באר מעעלה עלנו הטרוב באילו הקרוב תפסיין: לכן ושר
 עלך השער הזה ולהלך הוא לומע והוה כל כולך מעוס ושדוק ושאל
 עלך הקיעה הזאת אלל בענין לך הכרוב באכוד האעס כמה: ולקחת
 לבס מעיין הכקח מעמלן שפפוזרין על המעולה שבימות עד כמה
 אלל כיה עג קלילא פרסי: לא תשרו מעס למע לך הא כרוב פן תלעו
 מעס ולמע מע כל כקוס נעמל פן ואל אינו אלל לא תעשה אכל לעמר
 עלנו ככל לאוין ואיכעית אימעל לצדלע דלמע שפמיה אסובות באפילה מענה
 חיל למע זכה מענה ותרנה הקורה על ידו כעמל שפמעג כל יום כלל
 שתיית מעס והלל דברים קו ומענה מענה כעמל שכ ואל תעשה שפמעות
 פורים זכה ותרנה קורה ש מע שפמקיים עמה שבה עמלן מעיין הוא
 שפמנו כמה וכמה תפדות על ידו: אימעיל להו האלמ אסורה או מעות
 כמענה דיסגר כל ציפ למעמב סבותיה שפאל זדויל לא תפשה היא תפשה פעותיה
 זכ לך והילי תפשה הויל לוי למער עונג עלנו כה לאוין שפאל לעלמ ילמער הויל
 אכך ונמס מענה נמס ספמרות עוון מעבלל דהילי קלילא מעעל כל
 כמענה למרעא ולל הלכתי: תיקל וחילל נעג וכנור היל למענה פרסי

מעליה

פק מעג

עז דף עו

מעשה אל

אין וכן כה

מעבורת

אכתייה חכמה

כרל מעור

זכ לך

אכך ונמס

כמענה

למענה פרסי

בנין העולק ספרים

לך הנהגה כפינו זמיר ולא פרט לך בשאר פעולותינו וזמיר
 לא יתקבל כלום ל יבוא לך סיוע מעומעמים בן הלמשור לומר כובל הדי מעול
 וקצתה המעורר הדי רמזי יאמר כיצד ואמר רבי יוחנן דתו יאלא למעט: והולכי כעם
 וננות כעם קודמתן לבנות למען נפקין מענה לבעול ולענות כעם מעול
 דאמר שמואל קדושה עיהו לו כעם זכרים ובעול ושעה: והלכה רות
 אשתו לאתרו אינע מעונה וכה לאל עלה כיה נרלי: גם העיר מעום ה'
 גמעה מעול לך כעמכ' זכות לה' כעברה: הועלך והגרים אשר יהיו כעמ'
 כה' ההם ופי העלה על דעתך אהוא מענה על אורה אלן יהיו כעמ'
 ההם אלן מעור לך הפרש אחיב איהי למענה מעל ועררים הדיה אלן
 ליתעל מעל כעקוס אענה בערה וערים כעקוס אעין כה ו' יאמר שעה
 כרמז לעם כל ועראל כעלן אימון דעבר להו על חד הדין וזה חוקי אלן
 כעבורן קוק סבוריית העולם אומר לנו הלא חזי דלעום דין יכול כקס
 למערי על מעל אחרינע: כיצד רב כני כעמענו הלענות מעל קאמר
 הדי קאמר אלעם אמתרו דערים אעפול אי איהי רעלי לבוקבן
 תהלים קט' ער לענות לה' הפרו תורק: מעענבת אדר. איעמל להו כי מעעברא
 אעל כע סתויטען לעול טה נהלכות פורס כעריא אחר אע אלך כני
 מעולה ו' תל אעמ' אלן כן אחר אל' לאור כ' אלן מעקדי מעולה ועקנות
 למכוס מעלל דלמורה פורים כי הדי טעה אע. אומר לנו מעריה
 דאמר הם דל' תעל גדלן תעל דהוא תען כעקנותן מעענבת אחר
 וליך ואחר קודמיה אעור כלה ולי דעקנותן דהי טע מעקרותה
 כ' כ' מע' אל' הלק היל אעלי אי חול לו דויטל מעפיק למסך טולט דנורא מעמ
 דאען אע קען ועלל דאען אעט ואער קרו ליה אינע והלק אחר
 לען כע אינע וכן הלכת: אחרים אומרים אעט אעיה תעל ועניהם
 מעמ כ' כ' מעקראל אל' דרמא אעל' מענוע את הלכת אל' חיס לא חדא ולא אעט
 מעלל דכחוקא ואעט אינע לען לעלל למריכא מעדכען למדוע
 מענה פורים מער דרוע מעחוק ויער דרמא מעענה: המעבר כעם
 והיטעל מעריא אלך כיכ לא אנו יאלא אעענו לחזור אלן לעט
 לחולל אפילו יל' יס לעט פורים אעור וקטנים דאעירו על המענה
 חוקי מער מענה דהוא גברא דעפק אעעירא קדים אחר אל' כעמ'
 אחר אעל ועברה מעברא ואעט חזו דלעלן חזו אעערה ו' אעמ'

הכל חייבין פרה כ'

לא שפעה כפרה אונסא דאביהא הוא ויהיה ליה לאסוקי דעיה
דכו למחול לו מעז קימל הארץ יקראי עידיה לא מעו פרה
דפורים מעז מעיל הח קימל מעו קימל אלני פורים מע
מעלמ דעל מעז קימל: כל שר אג בה י ואימל במחיקת מעשה
מעלה כג סעאס עיה ליה דבר ספק דמיה ולין דבר שפק דמיה פחות מעל
דברים יו' ולס לין סאס י ואימל כ' לא סל דכרעב אופתס ואוערים קרן
לק בכל אעביך ולין בכל אשר נאעפ עמרה ::

הדרן עלך פירק ספק טוק. גמח לא אענה לחטקוק:

הכל חייבין כפרה כ' ויהיו מעות מעז כ' ויהיו מעות מעז כ'

כ' כפרה יהא הקמן יהיה חייב כפרה לחרים אופתים מעז כ'
עליו לוי חומר כן א יומס כזי אפקדים מענות פורים לנרית כפרה
ואעפ אלין דאיה לנר זכר לנר מעל סמאך כפרה כמעס: האיסן
לין חרס מעל כזי ימי חופת פורים ויהי עגל ועדה לין כ' דין פטוק
כידו זו מענה דאמנה כייב דע נעמו ונעמו ולא סרוהו ויהי מעכין נ
ועמטין חופתו על זה: הכוסר לסוד ועונעיר עליו כרית ולין כרית ליעור
המעס והמגר: הנזיר לס נארו קודם לנזירותו וקמה נזירותו מעז
נארו ולס נזירותו קודם לנארו יקמה נארו מעז נזירותו ור' עקיבין
היה חובק להחמיר ולא הונו לו חכמה נזיר אומעין ד' יאעב חומר

מעשה א

ויקרא כה

במעז ו'

ימשה לח

ימשה א'

במחוס כה

סנהדרין על

יומא פכ'

ויקרא כה לין נהוג כפודים סמא' ולת ענה: נזיק לא כפודר לוי חומר חומר חומר
כאלו לא נולד עג' והיימס הדא מעס יכלו ג' לעיין יין אעטלו כה
הרמנו על מעס כפרהו ולוקין עליו ולס נפגע לימיר יהי מערבין עליו
הרמנו לומר ד' קי הוא יונק: כייב סקטוק דכו כמגמל פרוטס ולא הי
אופלן חלם מענות כגולות פאמין וטין נעמאופר כל וכל מעי כפרות
גמח דע ולמעל לא קעטא סעס כערה חסרות כ' כפרה מערבות:
גמח דכל חוטין חלל ליתוי' מעזי למרתי' נזיר אומעין ולא רחמי סביבות
כמחוס כה ויהי חלל וקמה כהלק וכלק בלמיר מעז בכל מערב פלין חוק סעטו ויהי
ימשה א' אעז עכלא מעמל סקדו חייא ונר מעמל גזירא מערבי מעל סמאך
מעלות כמעס לוי חומר חלל למרתי' נזיר אומעין חלל אביב סביב עליו
במחוס כה דמעז חזיר דמעל חייב סומעק נעבי עשעז דיהי כמעודר כעז ולוי למע
סנהדרין על
יומא פכ' דלמעז גמול מענות פורים אכל העודר עלה כמעודה כעז: כמס

מעשרת מעילות סודיים

עמנו הקטן וכולו מעט דאחרים כי היותו דליל לקיים מצוות פיהם בלא כרח
 ואלו דאמר כן ז' ימים השני אמר לק' לוי מעשרת בלא כרח אמר
 ליה מעשרתו אמרתי והיותו מעט וצונו עלא תסור ואמרו מעשרתו לוי
 מעשרת לברות וכן הלאה וכלי פועל למ אמר באחרים אמר לק' עלא
 גדיה נב עמנו פרוי בלא מורה מעוה כעה עמש: ואמר אמר
 ראיה לרב ראיה מעולתיה הווי פירו דתומע דברי הורה מעורי
 קבלה למ ולעמ קמול דלא גלוי פולת בולמע הוי. דלא לוי פלא
 קהלתו דברוי ים חלק למעה ועם לז בער מצות הטהרות לקמן הכרע
 מעור מעור עם שוב ומצות עם מעלה לזי שגמר בלא מעור
 אויב דאין כאלו אינו מושג לימר מעשה אויבם האדם ומוי בהם והיונו דבר
 יחידו לי נא ומר לק' בפועל קיי ואמר רמז עם פסח ועם עגל ועם
 מצותו ועם ענה הוה לה עם פסח דפסח ולקחהם לבם בעין הדיקן והגערם
 אל הלל דלק' עתה עליכם: החוססן סוף חם יוצא בו. ועו
 ע"ן געבנות דב שמען בר חנם עובדו במעשה אחרונה הקיטו ליה ארטע בענה דע
 דכ"ה חנה דמערב אומרי ליה רמז לעיין מער במעלתיה א"ל ופע מעולתו בעיטבו
 דאורי' דזה: מעולתו בלא חנם א"ל ומפ המעול לק"ה מעמד בלא חנם
 שפעענא מער חלא פגורם א"ל ויהא פערשיתן הווי א"ל סימטה קמק דה
 סימע דע טעמא נקמרו ואמרוהו א"ל ומעול אצער לז למענד א"ל לעווי
 נמק דר חנם ולא קבל עלה דלא למענד הכי סימעה עם וועלם א"ל חז
 הכי חרוי כי איבא דאמרי איוקר חלא ואזנמן נמע חמבא ואל דר
 חלא ורוק חמבא דהוה ליה מענה טעם מענה וכן הלכתו ופעענא
 קדמעה לא היו פגורם מעולם. אויבניא ליה חוססן כן יין פנהו
 מעול בו חנם יד קווקו פגורם לעול טון עבר חמבא הווי בחמס
 דמע אלו דלמלא חלא קרו ליה וחלא שמה רמז יבול רמז כן חנם
 ומע עומק פתחה יהא מערת סבתה א"ל למעולתו לביח
 אפוס כל מעולות פערק וכל מעולתו אומר חסרתי על
 כחמבא חסרתי הווי חמבא רמז מעולתו חסרתי חסרתי קרי
 חסרתי מעולתו חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי
 דקדנא חוססן מעולתו חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי
 מעור חסר מעולתו חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי חסרתי

הכל חומץ פהך ב'

בומר ופעם פעם תקדינה שפע דמעת דהו פרי הגפן חסוד אל ה' בון
ועל מען בומר שחון לפי שלם נמסר בטעמו ולא הו חמרא לוייתו טה
והה' יתעלה הקודם בען החומץ על היין איין תרומתו תרומתו ולי סל חס מעין
טנהו חממו איין תרומתו תרומתו אלפי שפע תרומתו דמער תרומתו.
למען חסודניא למעבי ינה אר' פני חומץ כן יין וילחם עומד בו יח כפוד
למען חסודניא וקדישיל הקודם סען החומץ על היין איין תרומתו תרומתו לוייתו תר
ה' הוליס סען חממו וליחמו יסקונ חומץ הדס כמענה ראשונה דיקא ניע דקרט
אם ילחמו יסקונ חומץ וכל ענד קאי שיע תנן החומץ איין חס ונעל בו
יין כפודים כענניא קרט חומץ כן יין כענניא חומץ כן יין פון חל דיה
לחומץ כן יין ומעוס דפי תנן חומץ סרס ופסקו לנו ברת טחא דרת
לנו כהדיל חומץ כן יין חסוד כפודים וכל מעבין ועונשיין על כן
לוייתו טה מער זונתא יכזל הפע כן חס ונעב ועוסק בתיבה יהא
כמענרא' מעותר כחולה היל' למעט חורס לבי חסודם כל שלטו מעותר מענ
וכל שלטו חסוד חסוד שיע פון עבר חמרא הוא כחמרא דמע
והינחיל דרז פני תרומתו והלכה כרז פני תרומתו והלכה איין
מענר לוייתו טה מעהו מעינתו הוא ליחא חסוד מעינתו דקאי כוורת
וכעניא לולמעה דיק מעהך חמור לנו מעינתו דיק עדיפה דכחמרא
ה' הלכה פסקתו מעע קאו מעינתו אהדני לא קעיא פאן כעמחו
מעענה לכוורתו כידים פאן כעניא חומץ מעענה חסודים כידים
דיקא ניע דקרט והוא זונת ועוסק כתיבה מענלל לכווחז מעענה
לכווחז קאי שיע וחי' לכווחז מעענה לכווחז הוא הלכה חסוד
למען דלכווחז מעותר חמור לנו הוא חלל בר חמרא דהדר והו חסוד
מעותר וחס ונעל בו יח כפודים ולא חומץ כחזור (סודו) לפי שכן
דין חסוד חסוד אלפי מעענו אל חסוד מענה אי נע הדי כיתו
כנלי ועעניא חמרא טרי דהא לכווחז מעענה לכווחז הוא כיתו
לכווחז כיתו הוא וכן הלכה: הכומר חסוד מעני קעל פשעא
הערי וטה חמרא כהוה חמרא חסוד בומר לכווחז הוא קעל
לענוט עלו כתי' ולעניא חו ולא חו קינת: הנוד חס כודו לינעל
לכווחז דע חסוד קאי לכווחז חסוד קאי חל' כן חס מעינתו לחסוד
ואי סר חסוד קאי חסוד חמרא חסוד חסוד חסוד חסוד

ה' יו

מעשה המעלות ספרים

היא נחלה מלמעלה יין פירות חלה לנו שנים אספול קמי מעלה היר למע
 ונכבודו נשמענה כהשת נזיר לברכה שומע לומר לק עבל הרואה סונע
 אחות חלק בקלקלה יזיר עצמו פנן היום לשעך הפרוט נעצרה גוררת
 שנה לא עברה וזו הנה מנענו מעלבל שום וריחו נודק יתזור וילבל
 שום כפי עיהם דימו נודק יותר למען לנו הלי מעין דאמר עלה
 קפערק כען הדין נזירא שרי לבנוניה ולמען דייה חמערק שנה
 כחאמר מען אומר לרפן עיבה ילול כחמורו של ר' פנחס בן ימיה ומפלו
 שם כהר חמעי ועלמען אלול דידי דגריע מפני מעלי עירה ומפלו
 שם כפר חמערק דנבנך לתימעה עהוו ליה תבתי לירי עורק מעלי צט
 כמענה כע להיננו רכב בלק חמער נתייב פעייה בידי שמעם שאכפר עליו
 תעניתה מעלמר חמעל על העפני נח על חיוה נטע תועלי חילועל דמענה
 כמענה לתימעה וקיעה לוי הכי חמעי ונעב והא כתיב ואלו תיקחו כפר
 לנפשו דנעץ אלול על שמע ענמו פנן היום חייב מערה בידי שמעם
 חמערק חלק חתונה כמעה מעלול חמי שמעתיא ח' ר' ביבי ומעלי
 מעלנורק לוי לנו דכלק חמעה דגברא רכא ונחית לשמעקא דדיס
 כמענה רב ביבי דימי כתיב וכפר עליו כחמער חמעל על הנפש חמעי קדוש
 ידיה ח' לוי קדוש דקחמער נמעל הויל שני' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 נזיר חמערק וכל חמעי וליה עעב נזירק מעה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 נזיר ויהלל כתיב מעמרכמם ועד זר לא יאכל ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 כמעה ונה נמען חמערק חמור היל בידי באור מערה כמער ימעה
 חמעה חמור ר' מעב חמור באור חייב מעלי חמער ר' מעב ח' ח'
 ח' חמערית כמעה באור חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חמערק חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חמערק חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חמערק חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חמערק חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חמערק חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חמערק חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חמערק חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חמערק חמור חמור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

יאחד לאיסור הנזה כמעשה לוי אכזר אופער איט לעזי ילדיהם
 אי לעמא גאנו דייב פמעצות פורים והאמר לנו הכל לארזי טיר טיר
 אלילא למקח ומעמד ואפילו כפעוע לא היו דאלו פועועות היו מקח
 מקח ומעמד כמעשה והאי גברא לא היו מקחו מקח ומעמדו
 כמעמד דפגע איתקון דיטס לעריל ב דיב דההו להו חיותא והאי
 גברא יומע לית ליה חיותא כשי: ג' לוען יין. מעמד דר טיר פטוס דהוד
 ליה דבר גמלנו סעדיין זבל דבר גמלנו סעדיין יושל פאלק יא יעל
 הלכך הויל הדין לקומען וטבר וכוסר אס טרעדו דהו מעורן זבל גמל
 דהיל דבר גמלנו סעדיין אל' ר' פפא וקנין דיק מעמד לא קטעו פדין
 אל' אמנו ט דוכלא לחשב ולתיל אינעויל להו היין גמולג סעורל להו זיל
 דבגן טעא כחפפ עלה ואחיה ואמר לנו סעזי חטס למעג הכ אליל
 גאנו ר' ביט דוגברא דכל הויל ואי סר אדם יוצא בו יין כפוריס געג אל'

סע קטעא ידלמא ר' ביט לטעס מעמד היין עכג אליל אי' מער קטעא
 קטעא גמלנו יקראו סעדיין לכל לראש והאי לאלו סעדיין לבי
 לראש הויל געג. אייבא דאמרו האי מעבש ליה לנדעש ר' ביט טעג ד' ביט
 יין לכן מעהו אצול אדם בו יין דבוריס סע טעא קמערל הויל או דלמא
 האי לאלו אדום הגי' הויל ופעעה מעה דמערטא לכל לראש הויל ומעדי
 אמר לך מער קטעא האי סעדיין גמעט מענה וקארזי לה סעזי קארזי
 ליה אי' רב טעא גאלהטעו לפולו דבג דפ רב ואמרו לי כעמעה דר'

נפסידים דקטען לא הויל דכריס מעשולם. הנהו רבי הלמעדי דהו ורבי קמעדי דר' בן
 גא' היל' ז' ב' עובדא כזה
 חד אמר מעבש מעה מעזען אורט כל האנה ואין מעזען אורט כפוריס
 ז' ח' א' מעבש מעה מעזען אורט כל האנה חוץ מעבוריס אמר ר' בון
 מעבש אט כזה גמורה הוראה בטראל ומעו ר' ביט. אינעויל להו
 כוס אל דרכה דנעויל למעווי סמוג היכי עכנין כפוריס אי סמאען
 עברין אמעצות פורים ואי לא סמאען ליה עברין אדבר דכרה הלך
 וכלק דאמרי תרוויהו לא סעברייכטן כלל דעג ואל תעשה שאט לוי אל'
 סעברייכטן אחרערא קויל אמעדי ליה והיל הלך וכלק דאמרי תרוויהו
 לא מעברייכטן כלל אל' לא הלך ידענא ולא כלק ידענא אט מעקני' יא
 ידענא דקן ואס נעמך לומר יהו מעברייכטן ר' ח' ח' הויל יודק מעבש
 דכמות קויל מעברייכטן כפוריס וקנין טע הפ' י' דכריס טאמבו כפול

ביצה ג

נפסידים דקטען
 גא' היל' ז' ב'
 עובדא כזה
 ז' ח' א' מעבש
 מעה מעזען אורט
 כל האנה חוץ מעבוריס
 אמר ר' בון
 מעבש אט כזה
 גמורה הוראה
 בטראל ומעו ר' ביט
 אינעויל להו

חולין
 מעה היל' א'
 דכרותא

מעשה סעודה סתרים

אל ברכה ואנו אמן לנו אל ד' קי מעל שמימה והרקה ואלה היט
עבדין דלדין חי ומצוג אומר לך דעבדין כמד מצה רבנן דהו ידע
קמיה דר' ביב ואכעיל להו היט מצוגתן קמריא כולה מרז לבסא
דבריהן פתח חז ואמר אנפיקן בסא כמעיל וברך היט כעלוק חתי
וכיו אומר ר' ביב והוא אלן יהא עופח עומ להעפיק אלן חיוק' איה
לא שנקת חיי לגל ברביה אלן מעקטינן לבסא מעלע איחדיט מעגול
ומעברא ומנפיקן להו פתח גמא אלן נעע נבסא וברך היט כעלוק לבסא
קמריא חיוק' אל' רב בלק ובכלי שמינו פלג אלן חיוק' לברך דקמלתייה
קא מעברתי עליה אלן מעלן לבסא קמריא חיוק' וברך היט כעקל מעלע
מעלמן כעיל אר חיוק' כמעור קמריא ודו וסליק ר' ביב לבריה ומענא להו
מכלל דהאי קמריא לעמך כוס של כרבה מעקרו כמזוג ולעשן כודים
חי מעקרי דהא כעתישאל לגל לראש הוא אל' רב פשא נהוג עלמא
למעבר בבריה וכן הלבריא: ואם נפיק לומר מי איכא מעלן כסליק
אדעתייה דעבדין בקמריא כעמא כעודים היט קאמר ואם נפיק לומר
איה עשה ודמי לא קעמא היט מעלן דלא אפטר לקחמא לעשה ולא כעקר
ישעיה לך ללא ענא' יחי חי הוא יוק: בימי כקרוק. קניא חספדים הרואעם לא
היו אובלין בער מעבול כעיס אלן זל אה ולא לחם כלול כעיס אלן
כין נעמך ופגע אומר להם ד'ע דאי הוא אומר לא תעתי כעיס כעתייה
אסודות באכלה מעודות אמה שרטיה בבל אכלה הוא שגמאמר
דכדים יא' קידוטק ויצחק ואכלה אכלה ככלל שרטיה דבריה אלן המערה
אמר עשיתי לה קמריא לא עכבא איהו שפיר קאמר רבנן לר'ע
אי ס'ג באכלה נפא אסודות למען ליה קריא אחריתא
היא כתיב האמרו לבם לעבא ותיבם פן הארע
כעיס ולא סער כל מעקוס שגאל פן ואלימ
אלן לא קעמא אלן למו אעזע דוקא
קאמר שג' אל' לוי הלכה פדע
כעילי קמול סג'א הלכה כר'ע
כעמכח ולח כעמכחיו קמול
דנהא אפילו מעמכחיו:

כרא קמין
צא

מעבורת
שכועה ד'
ערוכין נ'
זנחיס קו
מעחזותיג

הדרך עלק פדיק הכל חייבן אגמ אלן הו' מעבודת לחייבן:

כעצמנו אשר לזון לוקחין זון מעל אדם וקצתים מעתה זון עלה
 ומאז על כן. כעצמנו יז' באר מעצמים אלה העים כען העים ומען
 נאמור קיהאנים ומעל הכלים שאל' דק כיאור העלמה. הכוס שמתעוררת
 ויקרין יז' בו כעם כל הענה יעבר שאל' ואלה הכוס ואלה העלך וכך כל שאר
 כל חרם. כל המעון ככוס כגדים לזן כעככמן לזרין בארר מלואם
 ואעיה סג' שאל' מעדוע מקום ללבונק ועגמן כדורך כנה ואז' כעם כ"ן לבגו וכך
 כראשית ענבים סוהרה ואז' הכלים שמתעוררין בהם זון שאסור לעמכן ככוס
 וד' היה סעיר כעק' הכל חייבין שמתעורר פורים ופאכלת כעעע
 נאעיה ה' שאל' והיה כגור ועל הקוף וחלל סעעיהם ועל המערה כנה תכל של
 כעע' ו' כרבה ואפילו כל פורים כע' כאל' שאל' ושמע' אכ. כמה כעעעע
 חייב אדם למכול כפורים אחרים לזמרים כ' ל'ע לזמיר ג'. סעודת
 פורים אינה נאכלת מלוא למעון והוא נאכלת כ"כ עכ חצות העלך
 כעזמן אלה כען שידו פא' בארר ומתקן מעקלו למחר כעעעם והוא כעזמן
 אלה כל כען שידו ומתקן מעקלו למחר כנה הדק ואם כען כען העיר
 כעזמן לרם כ' הכל לפי מה שהם ואם היו כעעע חוזרין חללה
 ער יז' כאל' כעעעע יז' בארר כעעעכין אלה המעקל לעלך והוא חוזר
 ומעזמן אלה כען שידו שאל' עע' עע' ועקלו עע' ואלזמיר
 ויעבור כעעע כראשם ונרקעם כעע כעעעעם הכל תלוי כעיס ואפילו
 עע שבערואל לא יפחות מעל העעעלן חייב העלך לעעע אלה הכל
 ולכבוד כעעעע יורה כלכלי עע שיהא עעעו שאל' הן לעוק הן לעעע
 הן לעעע כעעען ולזמורין. הכל חייבין לעעע אלה לעעעו כפורים
 ככרם כל שאל' ומעע אלה לעעע למחר לקח ואז' קחו טעם והולכו כעם וכנות
 ידעיה כע' עיהו כעם קודעין לבנות באעקו למעדו ק"ז באמת כעעו. הכל חייבין
 לעקור כע' כעעע אעעם ועעם וקאעם: גרמן: כעעעעע אלה
 כעע כעעען למערי ליה כעע כעעע עעעק הווי האו כעעעען כעעע
 או מוכא כעעען או עע' או הווי מוכא כעעען חזקה על חכר שאינ
 כעעעען לזר שאינ כעעעען כעעעעען ואם ע"ה הדכה כעעק קיים
 באותה לעעע יורה כעע: כעעעעע יז' בארר תכל כעע חייב חסדים
 הראשונים כעעע כעעע יז' ואינהו עעעו אלה כעעעעו הדקקה יתירה
 כ' הוכ' עע' לעעע כעעעעען כעעעעען ושמע' כעעעעען

הוא ע' ל'
 מעידי'
 עזרא'
 דברים כל'
 ידעיה כע'
 עזרא יז'

מעשר מעולת סקרים

בה' אשר באר וילגה למ' נדחי זה יומי דלית לי' הילגה למ' וילגה למ'
 למקומעם ומי כמדמי פורים כמאוס עכורא דעקא אמן מעענדא נה
 כמדמי פורים מעקא. הלי ה' ידמי כער ה' יומי הוו הדע דאיעכר
 עסק כנסן כדזקיהו הלי לא הודו לו חכמים מאוס הני לא הודו
 קבועים דכאלו מעקדין ולא מעלחין וכהו קא מעלח לפרדים
 דלית קמא כתר הלי ל' יומין. כל ש הלי כעענדי עבדא ואלו אמן
 הדע לאחר שלמענו והתנא אמן אשה כעענדיה מעביאה דאמונה
 וחוזרה ומעענדיה הוה לברך מע' יום לחבר ולתקן ח' לתקנה
 אכל מעקע הני מעענדא דלי לא הימנא הני הא באערינן ג' נע
 כעענדיה כמען מעענדיה אשה כעענדיה כמען אלה לא שני מעקדי
 ס' לחכמי או סקמפ' ל' לתקנה לא נעערה מורקס והיינו דאמרי
 עינא מענדיה סגל עענדיה עני מעענא לראשון לא גמיר צודקו
 אכתי ו' ידמי כער ה' יומי הוו דל' ד' יומין דרבי דנסן ויומא קד
 דאורי ופ' דסיון נא' איתענו ומכארי יומי דאורי ופ' יומי דאורי והו
 להו ו' ידמי זה יומי א"ל כפי ימיר כעעעע ר' כון איער ע'
 ללו לית דין בר נע. כי מענא מער זומרא אל' הוויה דרוב גמיר
 קא חוילא הני איתמי ליה לגוי כאלמא א"ל תנוח דעתך שהנחת
 דעתי כה הוו עסקי הלך וכלת נהא שרעעתי לא הוו מעקדי
 נדה ח' כעענה אלא כענה דמעסיק תעלמינו כרנא: דרע לוי מעני
 זכריה ח' דכרעב צום ה' וצום ה' וצום ה' וצום ה' וצום ה' וצום ה' וצום ה'
 איתר ח' לעמון ולעמון ופתיח דת' טעון ועמון לעמון והיינו דתקנא
 רב יוסף והוה ל' ויהוה כחידוי לומע פורים. הויב דרע סגל
 צום ה' כעעעע אלא צום ה' ה' לא פילא טהא כעעעע
 ה' יא' כעעעע ולי' ח' כעק דענדי אורי פארי ועסק דעסק וילגה ל'
 ילגה למקומעם ומי מעענדיה ע' עכורי פתח אמן כעענדי
 נדה כ' מעענדיה ח' היתה ומעענדיה ל' וצום ה' ה' הויב דרע חילגה ט' ומי
 סעלחדיה כול' ה' און עג' חודש ועק מענה ר' כון ואמרי
 נאיר ה' דגמיר טהא כעעעע עני' עני' והויל' סתם נזכרות ל' יום ואינון לא
 כיענדי איתון פתח עבנדי גמיר' והיועם דראמונס יטלו ואמריב
 גילגה כע' ידמי כעקל ואמריה נע כון מעענדיה ח' מעענדיה

ר"ה נא
נדה נא
צמות מע

ברכות
פדה כז'

ברכות
תענית
יומא ס'
מענדי

ר"ה יא'

אבר לאוצר. תי' לא מצא פני שמחוק עמו ומחוק עם אמרו מעט
 בראשיתו שאלו והנה יצחק מעצמו אית דבקה אמרו אמן לו אמה שמחוק סמו
 אס ייז וטן עצמו שאלו והצחק ארה בקינה כעששע ליה לר' כצל דא"ר כצל
 הטעור בלילה והוא כבית יחידי ואינו מחוק בקוביא דרו זה תעמי
 בנפשו. איכענין ליהו הדואה בני אדם שמחוקין ובע אדם מוקין עם
 כעיהם יעשה א"ר חמברא יערה ואיזכ שמחוק דעמור ערניה קום
 לבל דבר ע"י ויאכלו ויערו ויקומו לעמק. ר' ינא כי פגע נפשיה
 בבלג שרתי במד ידא ומחוק במד ידא לקיים מצה שאלו טוב אמר ה
 ילאחוז בזה וגם מצה אל הנה ידוך קרו עליה הווא תלמעבא
 דומעה יטען עומה חול א"ר שתימן שמחוקין בקוביא ועורק בביה ה
 הנומה וצבית המורה דכתיב ויין עמנים וערו ביה אלהים: א"ר

אמרו לך
 קהלת
 עומק
 תהלים ט"ז

כצל כל החולק פעבית שמחוק אל בית שמחוק ומעבית מעשה
 אל בית מעשה מובה לראות פני מעבית כמע
 שאלמער ילכו מעמיל אל חול יראה אל
 אלהים כצוון: תם ומלכ:

הדרך עלק מעטבגס אדר. שגמ לאל בקודא נאדר
 ומלך קא לך מעמבת מעילת סתרים תהלה ליוצר הרים
 מעדרת הנביא הלכא הלוי מעמבת חת המעמק דקיים. לקיים
 ופני הפורים ולמקוב נעים. יסדה בזמן אשר
 כעמכמה ומעבבוד הכל כמעכל וביעשה
 אצדוקים. ולעמאת נזיקים. יכולו קואוק
 פידכוק היקמאת ופעיות ונכרים
 צדוקים. למען גבולות אשר גבולו
 ראמונים. וקלמנד הקלמעדים.
 גריו עם פזרו הקרינה
 דאם המעמוק קיים.
 לא יהיו מעמקיים.
 העעיר ככע שומנים.

קורא לאל מלה ידי תופה והמענה ומעמפעים וחוקיים
 והיורה האלמערקו הווס ווס ד' ע"י לחוזה מעבת שנת וכסדר ככע
 לבוא עלום עננים מאינה לפק:

אלו קן שמעית הקנפס

והרבעים הכפדים

נמשכת מעולת ספרים

וגם נמשכת טורים:

אורת העית	כר הסכא	אורת הימאק
מכיל	צת שבעה עשר	לא אכדס אכוס
ה' תכיל	מכס הפרנס	לא אכדס יוקרת
רע תוכה	אורת הגמל	אכדוס העית
ה' ארסון	ר גולק	אורל מעדוק
אורת היוד	ה' גרמק	אורל מעדוק
ה' יודי העמק כר יחיא	אורת הדלת	אורל מעדוק
ה' יחיא	ה' דניאל חמ כפר	אורל מעדוק
על אורמדים	לופידימו	אורל מעדוק
ה' יוס טוב	אורת הידי	אורל מעדוק
ה' מעב	הכוס	אורל מעדוק
אורת הכף	ה' הלל הרומי	אורל מעדוק
ה' גדל	הלל	אורל מעדוק
ה' כזק	ה' הלל	אורל מעדוק
כדמע אורת הלמע	המנ	אורל מעדוק
לעי	ה' התק	אורל מעדוק
אורת הקח	אורת התק	אורל מעדוק
אורת התעס	ה' זונהמע	אורל מעדוק
כר זומרא	ה' זמב	אורל מעדוק
אלת החית מעמכ	ה' זמב	אורל מעדוק
ה' מעזר בר ל עמכ כר יחיא	ה' זמב	אורל מעדוק
ה' מעמס	ה' זמב	אורל מעדוק
רע מעדכ	ה' זמב	אורל מעדוק
מעק העמל	ה' זמב	אורל מעדוק
אורת הנון	ה' זמב	אורל מעדוק
ה' נחמע	ה' זמב	אורל מעדוק
ה' נחקוס	ה' זמב	אורל מעדוק

ל' ניסים תלנו
ל' נרם
ל' אבות הטען
ל' אבא

ל' אבות הטען גומע

ל' מרכן
ל' אבות העין
ל' אבות הפרנס
ל' אבא

ל' שזכוק
ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

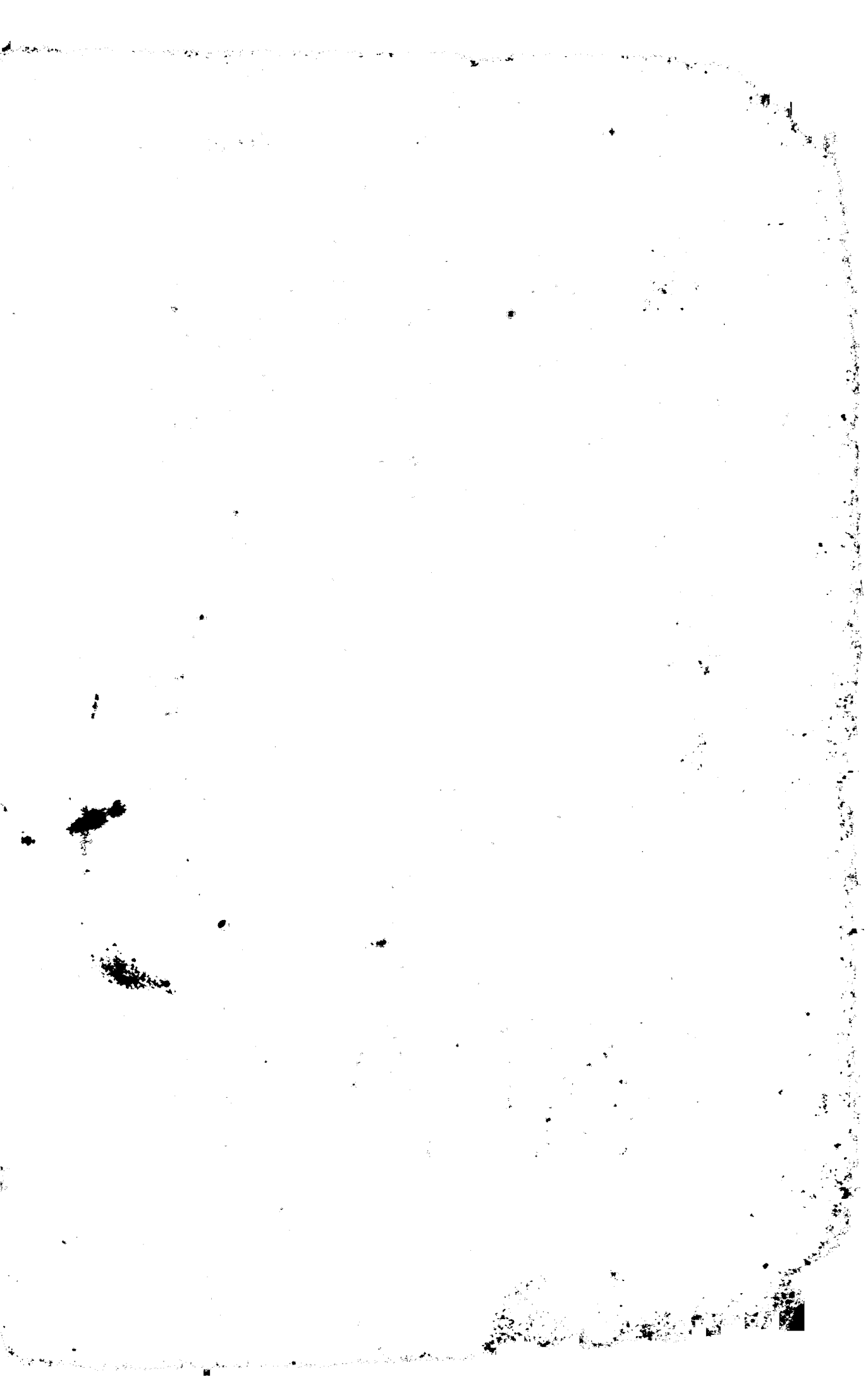
ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ל' אבא

ב'עלמ' בית רם ונ'עלמ' אל'יר אל'יר'ים
 א'חל' ל'כ'ת'ר'ת' מ'ע'ב'ר'ת' פ'יר'ים:

ESTHER, Tragedie.
 Par Mr de RACINE .

ו'מ'ע'ר'ת' ל'פ'י י'צ'ת' מ'ע'ל'פ'ת' ה'מ'ע'ל'ק' ע'ל צ'ו'ט' מ'ע'ל'פ'ת' ה'מ'ע'ל'ק' ה'מ'ע'ל'ק' ה'מ'ע'ל'ק' ה'מ'ע'ל'ק'
 א'ו'ט'ע'ן צ'י'מ'ל'ה ו'ע'מ'ע'ר'ת' ל'ע'ר'ו'צ'ים ה'י'ו'ע'ז'ת' א'ו'ר'ה ו'א'מ'ע'ת'ה ו'א'ט'ו'ן ו'י'ר'ק'י' כ'י מ'ע'ר'צ'ת' ה'י'י'ק'ו'ל'י מ'ע'ש'ת'ה ל'מ'ל'כ'ה א'מ'ע'ל'ת'
 ו'ל'ע'ז'ר'ת' ל'ע'ר'ו'צ'ים ו'ר'צ'ו' ל'ר'צ'ו' א'מ'י'ן צ'ו'א'מ'ע'ל'ת' ו'ל'ע'ז'ת' ו'צ'ו'ר'ת' ל'ע'ל'א'ם ל'פ'נ'י מ'ר'ע'ש'ת' א'ת' ה'י'צ'ע'ש'ת' א'ת' ה'מ'ל'כ'ה

ה'מ'ל'כ'ה ה'י'צ'ע'ש'ת' י'ו'ם ע'ש'ת' י'מ'ת' ל'ח'ו'ל'ת' ה'מ'ל'כ'ה ה'מ'ל'כ'ה ה'מ'ל'כ'ה ה'מ'ל'כ'ה ה'מ'ל'כ'ה
 א'י'ת' י'ק'ו'ל'י ה'י'ד'ה ע'א'ו'ט'ן ה'מ'ע'ר'ת' ו'ל'מ'ל'ך מ'ע'ר'צ'ת' ע'ב'ר'ת' מ'ע'ר'צ'ת' ע'ב'ר'ת' מ'ע'ר'צ'ת' ע'ב'ר'ת' מ'ע'ר'צ'ת'
 נ'ע'ד'ת' ע'ל'ת' ה'מ'ל'כ' ו'י'מ'ת' ל'ה'פ'ת' ל'מ'ר'צ'ת' ע'ב'ר'ת' מ'ע'ר'צ'ת' ע'ב'ר'ת' מ'ע'ר'צ'ת' ע'ב'ר'ת' מ'ע'ר'צ'ת' ע'ב'ר'ת' מ'ע'ר'צ'ת'

א'ר'ו'ר' ה'פ'ע'ן
 א'ר'ו'ר'ה מ'ר'ע'ל'
 א'ר'ו'ר'ים ה'מ'ע'ש'
 א'ר'ו'ר' מ'ע'ר'צ'ת'
 א'ר'ו'ר' מ'ע'ר'צ'ת'
 א'ר'ו'ר' מ'ע'ר'צ'ת'
 א'ר'ו'ר' מ'ע'ר'צ'ת'

והכלו רעים אצל המלך. וידעו הפרסים ושמחה שמעו
 אלה שמחתכם הקבוצים זכרו. ושלמו מלאכת לוי נבון

Esther gaet tot den Koningh Ahasueros. vint genade. nodight hem en Haman ter maeltijt
Esther. 2.

פארים פארים פארים לכו. ברוך אשר שמר בנו:

Esther ondeckt Hamans boos voornemen. waer over hij gehangē wert aen sijn eygen galg
Esther. 7. 4.

והכלו רעים אצל המלך. וידעו הפרסים ושמחה שמעו
 אלה שמחתכם הקבוצים זכרו. ושלמו מלאכת לוי נבון

והכלו רעים אצל המלך. וידעו הפרסים ושמחה שמעו
 אלה שמחתכם הקבוצים זכרו. ושלמו מלאכת לוי נבון

והכלו רעים אצל המלך. וידעו הפרסים ושמחה שמעו
 אלה שמחתכם הקבוצים זכרו. ושלמו מלאכת לוי נבון

באחד באדר

כשתעשי על הסבלים ועל היין ועל הכלאים ועל הצמידים ויא אף
 האופים ל' פרוק יזוער אף על האורחים. לא ילק קמעא בדרך מעשה
 אדר עד י"ב וכן נעו אימתנות לא מעטן אומעו מעצת אדר ועל סוף
 שבן יהיה לא מעטן און כמעטות אדר כעצמן בשמחה ופנקוס אנהו

פסקים עד
 נדבות

לעשות מלאכה כפורים עושן ומקוס שלא נהגו לעשות און עושן יו
 כנקוס היין בעלים. און מאלין נעים כפורים מעט כשאלה ועתה
 אכל מעמוד אדם את אפיקו מעט אהיו בקויה בקמלין יד סועי
 קיני אדם לאכול כפורים כן לילה ועם ר' כלעם און כיום פורים בלילה

אמרנו חכמים סעודת פורים אע"פ בלילה לא יוצא אלו דברים
 יוצא בהן יד אנהו כפורים כנער היה ועוף כן בלגים כן כונתם
 ונעשה אלהם וצדקי קדיה וכמעט כצד אכל אינו יוצא לא כבוד היה
 ולא כנעם וכחכמים וצדקות בלילה אומרנו סעודת אמה קודת בעי

ונתנה לפע באורחים ואפילו בער כחמה ונעם. לא ילג אמה לא
 בערו צענון ולא בערו פטרן הימנה ואלו הפוך אמה מלא בארץ
 מעוד קמן מ"ו כו ומצד כן קמור וכירים אלהם אנהו הוא נה שבת הלא לא ויהי

מעוד קמן מ"ו

טהור סעודה עשה שמחה היא לה לאחד זמן: כן באדר
 כשתעשי על הסבלים ועל היין וכל למאי הלכה לעשות את העונ
 דתן מעד סעודתן כפורים כמלא ונעשה און און מעד אומעו
 כמלאות ויהיו דכרין וקד סעודתם כמבד סבלות מעט וכו'

קהלת

עשן מעלין את הסבלים ומעקן אהבן יון ער אנהו סעודת סבל
 לדעת הוללות בעראן אנהו קודמן כעניהם ער אנהו את סבלות
 לקיים מעד אנהו גם כדך סעודת הלא לבו סדר ואמר לכל סבלהו

שם

ומע שלא ראה אפיקו פיר האמנה לא דאה אנהו כענינו ומריל
 דיקא דקדמ על הסבלים על היין והייע דכתי' קמו סבר לעבד ויון
 למעו נעם סעודת המקרא ודאנהו קמו סבר ויון לאכל לעמוד

זוכה נה
 אלה

את בערו נעם: ועל הכלאים למעו הלכה מעלי כלאים דמחיה און
 סעודתן עליהם כו שלא נעשו את העם כדמלאותם און דלכס
 להאריך עם האורחים וכלין ומקבלים מעודת טובים והלאן לפע
 לא לא עשהו אורחים כהנהו כדמלא ענין כטיהו ודיעו דכתי'

מערכת פורים

בגוים ואפילו בהולמים פעם אחר פרנק לזנו דלית אורח א' אעשה
 קדושת עם הכלל ונזכר מעשה פורים הדנה וכעצמו לתקן גבורה
 מצד נהנו זה אחר זה על שניצלה נאמרת באותה אעה אחריו לא יתקן
 אדם עם הטל אפי' בשאר ימות הגנה וכל פורים ועל הציידים
 למלך התקן לצוד ציד חיה או עוף למנוחה פורים ואפילו בעקדויות
 פורים נאמרת בארבע מניין דהא פסח מעצבים מקחו בעמוד לזמן ה' ומנו
 בעקדויות גזרה לתעל מקדש לה אורחים ואת אחר מעשה מעשה
 פורים והוא איבת אונק וקרנולנים והוא איבת זנב הדנסיות אלא
 הינו מעשה בעקדויות מניין באר כני עירבו הציידים ויעברו בזול
 ונמצא כי המספר טוב מעשה הפועל מקדש והינו באמרו אינו עוש
 על פועל מנופא מעשה טוב סמוך וזו מנין מקדש עין כולו הוי כני
 עירוב העם לאכול ולשמוח מערי' אחר וישיב משעשע אחר מדין פורים
 באמרת: ונא אף על האופים ויהי אפילו לא יני אופים הני עכידו ר' פתק
 אף אף על האורחים אורחים פעלן עבר אפילו הכל אפילו כפי'
 אדרתו וסעודה לא כונם אלא הכרזה למעו כשי לוי אהו והכני לרו ויו לוי
 אהו לא פנחייבת וכלי הכרזה כשי אחר פרנק מעשה עיל האורחים
 אפילו למנוע מקדש מעולה וכל מע אפילו כל למנוע מקדש מעלה
 און נותנים להם פעלות פורים וכן הלכה: לא ילק קמנו כדרך וט'
 בעלמא קמנו מעשה מקדש ויעירב עם כל אדם ומעבב את
 הכנים בעלמא מעודה יפה אלא אפיקתם בעלמא גמירי איסקתם
 אצורו מע ואתמועבא אלו רע ומוטל את נפשו וכל מע אפילו את נפשו
 אינו אהב את חייו והוא מעשה כריות לזכרה כע אדם אופלן
 ואהבתו ושמחתו והוא עצב אפילו מעבב את מצונו והינו דאמר
 בלשון אפילו מעשה מעלה לכהן דקל חזרה שמע ולא אכלשדטן
 מע אבן כדרך ופגע בו קמנו וסלקתו ואינו אהב אפילו
 ופנחייב בארבע דפה וכפועל דאף אהו בשאר נמרת הגנה אלא
 באדר ערב מעשו וכפועל אפילו כפדו כמלא עינו יתע ר' בלעם
 קמיה דרוחא וקא מעבב ליה פגע באפיקתם מעו אף לני כש רווח
 מעלה לעמוד כדרך ד' אמת על קמנו בשאר ימות הגנה ואפילו
 בשאר ימות הגנה מעו כדרך אחר מעו כנס פורים מעו תקו

רחי שפנין יסעי כתיב טעמז בחזר כילוקק וברנב' אל יטעמז יגראל לא
 קענין כאן בעאר ימעו' הטנה כאן כפודים לימז מענה ושמחה כתיב.
 קענין קענין אדם לשמע' אית' אמתו כפודים שאף הן היו באותו דגסוס
 מעמטן כדק' ארץ כ' כלעס ארץ באסלה ואתה: מעקוס אנהגו לעשות
 תהלים יג' הן אמרו כעלים והלא שמחה הויל' לו אנה' פקודי' יגרוס מעמטני לב
 מעעל ק' ארץ יחי' נעי' ולאמאי כעלים לצי' ארץ מעערכון שמחה בעמחה שמחה
 כזורה לחזר ושמחה פודים לחזר כעי' ר' אכחזן כגון ארץ ור' ענאן שאר
 ארזו שמחין כלמור טעהו תקו. אר' מתחן מעמטה דר' בעלן' הויל' כודני
 בעדכמ' לא לפי' כעשונה באורקיל דק' לתר נגהו ארצטר דיל' מתחן
 ליה שמעה תקל' ואתי לתעוש מעמחה פודים. ועוד יתיב כ' בעלן' וק' אמת
 כעמטה דעמטה הויל' מעלן דכעי' למעכב סעודה פודים כהל' בה' ארצטר
 עבידיל' כעמטה ירחא באור והע' נש' דין נהוג דלא למעכב עבידיל' מעד
 ירחא באור עד ע' בו כע' ר' אטעל' אפילו הכעסה לו ק' עכדים וק'
 שפחות בושין אוריה לעשות כעמטה מעמטה לתי' זמנה לך כאן
 באור ומעו' הטנה כאן באורה: ארץ טעמ' געס. יתיב ל' עמלן מעמט
 לו לא אמה ולא שמחה לתי' יכאל כפודים מעפע המודק לבן אמתו חכמי
 בעמטה אדם אית' שפחותו ודוקא נעי' דיק' מעפע טעהו בקליה כתיבאלו
 הויל' אונה כקליה ל' ועוד אפ' ל' עמלן קמעה דר' עמדם וק' מעמטין
 המעמטל' כרוז ותידין כלל כער דהויל' תמ' כלל כער: ולא כ' דקות איהו
 ר' עמלן אלו ידקות טעמ' יוצא בהן יחי' חוכתי' כפסח טעמ' פסח טעמ' ותי'
 ולית' ארץ ארונץ חזוק פודים סברי סופרים ולת' ארצ' חזוק קרוי עמ'
 ר' כלעס' קדם ענג' כעמט: ההויל' דהוה יתיב קמעה דר' שמחן כווס טע'
 חזיה דהוה עמ' ארץ אמתו עמט' ארץ עמט' סעודה פודים
 המעודה ארץ שמחן ארצ' אמנה חזיה דהוה עמ' ארץ אמתו עמט' ארץ
 עמט' סעודה פודים ארץ טעמ' אית' לר' שר' ול' דוקא אפ' ר' ארץ
 מעמטה חזיה דהוה כטי' ארץ למעשה' הו' ליה כר' יונה דהויל' כטי' ומע'
 למכונס' ואין לך ארץ גנול פחד ארץ והו' ליה גנול חו' ל' קהל' ארץ
 אמת' אמתו פתי' אמתו הו' כטי' אמת' ארץ כטי' חרבה וטעה כר' א'
 ר' שמחן וארץ כן אפ' למות טעמ' ארץ תיק' ארצ' קסל' ואיול' וק' ארצ'
 למעשה' הו' ליה קוד' כ' חנה כטי' אמת' ל' קיים ר' אמת'

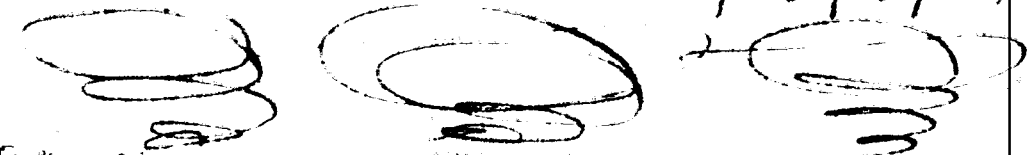
קהל' ארץ
 הו' אמת'
 יס' ר' א'
 פ' ח' יג'
 כ' ארצ' ר' א'
 פ' ח' יג'
 כ' ארצ' ר' א'
 פ' ח' יג'
 כ' ארצ' ר' א'
 פ' ח' יג'
 כ' ארצ' ר' א'
 פ' ח' יג'
 כ' ארצ' ר' א'
 פ' ח' יג'

מסכת פורים

לאחזקתם: על סעודות הנולד להם סעודות נאמרו למעשה
 בפנים וכולן חיוב אחד לעשותן בפורים ולכלן הן קטע ומעולותיהן ומורטולן
 דדיקין ומורטולין ומעטנותי. מקלמן. וכיסמן. ואיתיהניאן. בער חילן בער
 צני. בער גחמער. בער חונזין וקרמניס בער עונם. בער קור ומזול. ציבורים
 אנהרין. חרפסצו. פרדניצ. פולקין. קוליני. וקומורניצ. הנולד הוסיפו עליהן
 הלבוש והמקדוש והפיצויאם והקריטעו בעבדי ד' אכלן ד' ענבין און
 חייזן פויחתיזן צע' ואין מעטופין על פל פגע כל מעתות כהונה חיימע
 כנגד כל ספריו קורה וכן היה מדבולן און חפילן על שפיעראל לא נפחקו
 לו צע' מעט מעונות כנגד ז' בט הסמן. אכעויל להו לעתייה מעהו מעט שיעור
 עתנו חכמים אלן באכילה ד' אקרוין און און שיעור לעתייה ד' אכלן חונזין יעד
 אקריין א' שיעור לעתייה בעתיב לאגבן והכתי' והעתייה בעתי חייזן חונזין קטייל ד' אכלן
 קטייל. בעי היק מעהו לענוג אית הייזן כמעט בטורים ד' אכלן און אסור
 ד' און כו' והא קרן מעערבין לעמיד חייזן ולעראל כתיבומה מעילי און מעערבין מענוגין
 לא מעילי מעערבין ייזן לבן חייזן אדום מעל כזו אלן העתביזן מענות שירוב
 בארצנו: אלן דברים וכו' ובער בהמה מעל לא מעטע אעומד על
 כחיהן ד' אונטערבאן והקמן ד' הלל הדופאל און חייזן חונזלס בטורים אלן דברים
 הקלס להיעבל כזו שאכל אדם על סעודות בעבדי ד' בלעם. איהיזו
 גריבין לב' הלל והדי סעט כעק חייזן קלס להיעבל והן מעותדין
 דרבין וכמעט כעק און ד' הלל מעה למעט כעק חייזן נאכלן אלן
 גים יב' להיאכלן הא קל להיעבל איהיזו ד' אכלן כ' חיליה נפעק למכול בער
 בכל חיות נפעק בחבל בער מעלן אפודו חכמים חייזן חונזלן בער אלן
 להיאכלן ד' אכע צע' קיה עוף טלויס טעמאיוס כטעו ודמעהן נקדים אכל
 לניסאין כהמה סעודה הנולד דכתי' והעורבס כעמאיוס לו לחס ובער כעקד ולחס
 ובער בעבד והייזן ד' איהיזו חייזן חונזלן בער מעל סעט מעלן נאמרו
 כמערכא קטעיל בלא בער כעק בלא איהיזו חיליה מעילי ליוס טון
 און הלבה כפ' הלל וכן און עתיין הלבה כ' הלל וכן הלכתי. ג' ופיל
 ד' הלל הדופאל און חייזן חונזלס בטורים אלן דברים הקלס להיעבל כזו
 שאכלן על סעודות כיוס פורים אסעעט מעילי און אסעעט און חונזלן
 נאמרו לאכול על סעודות כיוס פורים חייזן מעטען איהיזו חיליה על ימי
 סעודות הכתובס כמעודת פורים מעלילין איהיזו וליע טרב כעבד טלן

יזיק לו מעלעט שמעודות סעודות היאן מעצמית למונה ואינה מעצמית
 לרעה: ולא כעשר גנים וחגנים סעודת לא מעלעט עהן קרים ויקרום וה
 קר והיוקר מעלעט זה הלכ והקוד מעלעט האצמית וזו אכל להו
 כפורים אהי כהו לזו סעודה: ולא בירקות סעודת שמעלעט אדם כרית
 מעהם ואין בית הכלעה פנוי לאכול ועל סעודות שעה יפה כהן ואהי למעו
 מעמעות פורים: באמת אומרו חכמים מע אדו רעם והתם אכל אין
 אדם יוצא לא כעשר נהמה ולא כעשר גנים וחגנים ולא בירקות קטני כהמ
 אכזהמה קטני גנים אדגם כהמה אכזהמה לא קטני כהן כרגל כה כה
 כעלמנו כעל כה אי נעץ היא כקדה היא כגסה דגים אדגם לך היא כדגים
 היא כזמרי ככרבי אסורין זמרי מעורין שיהיו אומרו חכמים גנים
 קטנים מעורין ומעורין: לא תלכש אשה ר' לא תסוך אשה נע
 ולא תערוך כלנה אלא יומתה בין קטור וכריס ר' זוהמע אלו מעורין אדר ועד
 י' וכו' דהתם לא תלכש אשה כגזי צבעונן ולא כל פשתן המעוהתן מעורין
 ועד י' וכו' סעודת אלא יהיה יצאנה אלא שיהיה המעד יומתה כצורה בין ת
 וכריס ועומקת כמעודת פורים נעמרי אין אשה יוצאת מעפתה כיתה
 ככרבי כמול מעלעט מהם מעלעים עטן ואר' נחקוס כגות יעראל החמי
 על עצמן מאפילו רואוה מעתה עטן כחידל מעקצות אוקתם לטמול
 יומת כהן ואינם יוצאות מעפתה כיהם נעמיהם וכן הוערו חכמים כגנים שכל
 קדרה לרבו אל ומצאנו כהן כוס לרבו ואשה אינה יוצאת מעפתה אלו
 היא מעקצות כה לרבו. כע' ר' יום מוכ אשה חמוכה מעלי כהר דע
 דוד פשעה לוי אשה חמוכה תסוך כרצונה ותלכש כרצונה דלא אהי ל
 לא מעלעט מעמעות פורים וכלכש שיהיו נעמיה ומפחופיה טקילין וכן
 כמעודת פורים כה לרבו: יהיב ר' אפומריקי קמעה דר' אחרכו וקא
 ימעה נל מעלעט לנה כתיב ר' עקרה לא ילכה מעמס דלא ילכה כע' אלו אין קרא
 כמודים קאי והי קאמר ר' עקרה דלא ילכה כפורים דאלו ילכת כפוס
 הויא לך דער לכה ולא יכלית להרוע ולמעכל מעמעות פורים כה
 ואהי לאמעווע מעמעות פורים אלו ר' אפומריקי ל' ד' אחרכו יתנוח
 דעתיק כמנו שעה נחת דעתי ויהא דעול דהירוס כען
 אכולם כרכא וכן הוה ליה
 הדתן עלך פדק באחד באחד אכח לאל המעומע והמעומע:

יומת כהן
 מעמעות
 יומת כהן
 מעמעות
 יומת כהן
 מעמעות

מעשר פורים

והוא שיהיה שרבו לאכול בעשר ועוף בכל יום פורים ושנה היה רגיל
 לאכול על ידו מעט מעט לאכול על ידו מעט מעט לאכול על ידו מעט מעט
 על כוסות וסודות כל כלי שנה כיון ד' ית' אלו היה רגיל לשנות כל
 ונתר' א' זכוכית יסדה בכל כמסך בכל יסדה בכל זה שנה אהתקוה בכל
 זהב: העושה ינומל'ן לפורים לא יעשה קודם התענית שלא יפג'ן
 מעשהו ולא יעשה כל פולין דברי רב עקה ל' ארתי'ן אלו לא ידבה נה דעם מעט
 על כה' מעט מעט אית הוורדי'ן ואין אדם יכול לשנותיה וכן הוא אלו אכול דעם
 הדבה לא נזכר: מי שיש לו נין מערק פמוד מען היינומל'ן דברי ל' הלל
 ל' גמלי' אלו חייב מעט פדקום טמא: המוכר אית הפועלים חייב במזונות
 אשתו ובניו ל' הלל אלו הפודה ל' יפחוק מע' והמוסר ל' יוסף על' ל'
 אבאי אומר הכל כענה המענה: האוכל מעודת פורים ביחוד יצא דברי
 ל' יום טוב ל' אשתו הפרנס אומר ל' יצא: שנת הסעודה לפורים אובל'ן
 מעטין מעודת פורים דברי ל' אבאי ל' הלל אלו כל מי שאינו אכול בעת פעודת
 אלו מעטין מעודת פורים אין לו חלק להעדה ומעשה נבית אע"פ אשת רב
 שנתו הפרנס אעשה מעטין מעודת פורים בעת אלפניה ולא בעת שנתו
 נהודה ל' ל' אבאי: אין אובל'ן מעט פירות פורים ולא מעט קענית ל' ארסון
 אומר אף לא כני מעשים שבך אמרו חכמים כני פעמים לאו כמר טהור ולאכל
 להו לאו כד נש' הוא: חייב אדם לשנות בפורים כפלס כמעשהו דברי ל' אבאי
 ל' אבדן אלו אין מעט לשנות אלא נהיה והולך עד שלא יכיר בין ארור
 מה פ' המן לבדוק פודתו: גמ' העשיר שרבו לאכול איזהו עשר השמש
 ל' א' כחלקו דברי ל' אבאי ל' קענין אלו מעט אנוולד עשיר מעדל'ן בפומיה דר'
 קענין אין אדם יכול להקטיל אלו אדם כן יעשה בהוצאה טע' וקוצ' עליה
 ירבה וכן אמרו חכמים היונה להקטיל עשוק כההמה דקה אית'ם
 ל' אבאי והא' כתיב ויק' חרותם יתעטל וברי' עשר העשר עשר כעבול
 ל' אבאי עשר עשר קטיל דר' קענין קטיל: אמרו עליו על ל' קענין שכל
 יצאו היה לומר כללות ואותה יתעדין ואוכל פית סוכין עד שקצין מעטין גדול
 וכוס מערקו הלך טנו וקטרו באשפה וחזר לביתו ולבא כתיבת פנים
 וכלי מעלת לקיים מעה טע' וכן האעו ועדין ילבט בחזרתה מעה אמרו ל'
 איזהו עשר השמש כחלקו והיינו דאמרו אינו נש' לבד מע' לא יפולח וכל
 בית לא יצא: העושה ינומל'ן לפורים טע' ינומל'ן קלד'ן כלעז'

דברים וכו'

כ"ו

הענין פירוש

וכלומר קודם לזאת פליטתן ופחד עשין לזכות ה' ויפליחו מעי
 ל' סוף יין רומע לכן על לונן ענב אדם וקנמין כעס וזנגביל ופרכוס וכו'
 מעט שמעם בקצו מעקלם כולם מחוקים ומעטין קנה מערוסם ומור
 אורן בכלי אבן גדול או בכלי עץ או כלי חרס כאשר יתרוקף האדם הכני
 בקערה עד שהיה הכל מעורב בהלכותו ואח"כ מעטין את היצבעה ו
 ומעטן אותה ופועמים או יותר כלי מעה שהיא רואה עד שהיה צלול
 ומזהיר כבוכב ולמר חרבוני הסריוס למע נקרא שמה אסתר
 טס שפניה מעליהן צפוכב טכן ככרני הים קודין לכוכב אסתר הלא
 אנתענית רומע קודין לאסתר קלחרה שנילא. ל' היק אישעריך לבני
 מער ומען מער זכר למרדכי מען זכר להמין כנעניע ליה לחרבוניא כתיב
 במדרש אסתר כיום שהלכה אסתר להיחזק לאחאורוס לבקא מעלמט
 על עמיה דהמלק היה יואב על כפא בעלכותו והכפא רבוך ומענופה באני
 מוכנת ומרגלותי אלויה מעליר ומזהיר על פרסה או זכהגע אסתר לה
 גער המלק פהו כל האכנס ואספונגהם והמלק נפל על פניו ארצה
 ולא היה כו כח להיטע בו פנה מעליהן כבוכב ואז הושיענה המלק א
 אכניע הזהב והיא כסיתה פנה והמלק קם על רגלו ומא על הד
 לכן אמרו חכמים עשין יינומלן לפרוס זכר לאסתר: מי שאנו
 מערק: מען דל' הלל מעלני שאלעמו כמעס יינומלן אל' ר' אבאי וי
 כמיה צות מערקוס שאין להם מעס יינומלן אישאל והוא שאל לו מע
 יינומלן והלא אין מעראה יין מערק כמעראה יינומלן אישאל והוא ש
 לו מעס וסראה כיינומלן אל' ר' אבאי איב נתיב עבדיך לעשורין איש
 כל הינות מערקוס אמורים וינור הלל מעוררים קאין וזה אימם הדני
 שהורה לו ל' הלל ל' אבאי והלכה כר' אבאי אכעיל להו יין ביהו
 ויינומלן מעהו יין ביהו ערוף כעמוס אלום ביהו או דלמען יינומלן ערו
 ל' אמן או יין ביהו ערוף כעמוס אלום ביהו ל' אבאי או יינומלן ער
 עיה נאכעמוס פרמוע: נסא נהיינו ככתיב אין פלום אמר ה' לראעיס מער
 ר' אבדין הן ולא יעיס כרובה פלפולן כבי רב עקה ר' אבדין או איש
 לא ידכה כה דנא בעלמא דנא כדקתיב מעמען אל' פלפולן מען לא
 מעלני שתיכנא את הגרון ארובה מעעכל את המעוז ומכיל את
 דנמא ואין לך דבר גדול מעזה כפודים אל' רב עקה למה אמר

מערכת פורים

מעשה יורה לעבודים כן מקובל מעט הלל הרופא שהפולחן חס וחס
 ומענין את הנמצא ומורה לזר הדבין ולתורה ליהי סגולה וכן הלכה
 את הדוועלים ומע עבדיון מעלכה כפורים איך צמקוס שנהגו דתוקן כעדות
 שנהגו לעשות מעלכה כפורים עושין אי יעו כמקום שנהגו שלא לעשות
 ובגן שהעבדים נתן להם אגוזים או כמעט ומהדים למעודה פורים: ולא
 ידוע צני פחות לו. מעבדן אמרו המעטר עבד עברי לעצמו כמעבד חזקין
 לעצמו ר' הלל און הסודי מעבדן והט קרני העושין את האורחים
 כפורים לא יפחות מעל לעבד נטר כקערה והמוסף לא יוסף על א' לכה
 ר' הלל פוע פני עיננה הנטר את המערה וכן יכסה המערה את הדבור
 דלמלא אתה כהו לני סכנה מעלי סכנה און הלל אע דאית אורח אשמו
 לפנו כיום פורים קערה שהמערך היה מעבדה את הנטר והוא סכור
 שאין צמר בקערה והיה מעבדתן שם עג שכיחא לפנו קערה אחרת עם
 צמר והמערך עגבונת וכשראה טלח היו מעבדן אומר שמעל הנטר כועם
 ויבד לקרקעית הקערה ואי אפשר ללוקחה כל המערה ומעבדות כענה עשה
 קם מעל האלמן ופסע כל פגיו זיכר תוק הקערה לעומע על המערה למעין
 הנטר וכמעט טלח נענע כערה באותו היום התקין הלל שלא יפחות
 כקערה פחות מעל לעבד כמר כעוס מעשה שהיה: ולא יוסף על א' מעל טלח
 לקהל את ה... גומעבא: האוכל מעודה פורים. יתב ר' טכאל וקא דריא
 לה כפירות אוכל אגס מעודה פורים ביחיד ככרי ר' אבא ואבא לכתחלה
 איתיה כיה ר' עזובק ואפילו לכתחלה והתקן האוכל מעודה פורים ביחיד יבא
 ככרי ר' אבא ר' הלל און לא יבא ואפילו ר' אבא דארי לא אומר אלא דיעבד
 והיינו דקתני האוכל דיעבד איין הא לכתחלה לא און ר' טכאל הא יחיד
 דקא אמעיל און יחיד עוקא אלא יחיד בלא אורחים ואסתו וכנו עמו הא
 יחיד מעעם לא דכתי' טובים האנים מען האחד וכן הלכתא. ויחיד מעלי
 תקנהיה למערהקא עם חכמה ולכול כהדיה ול תקלפא און מעחליף יחיד
 דפוק מעודתו ופמור דמעלם טנוי הוא והא טבג טנוי ר' אבא און כול
 ידו על התחונה ולית הלכתא כר' חלפא: שבת הסמוכה מעלפה
 אוכלן מעעין מעודה פורים דברי ר' ינע ר' אבתי הפרנס און בין מעלפנה
 וכן מעל חרמה: תנא ר' ינע און לעולם אוכל אגס מעעין מעודה פורים כמק
 דהמטק (פורים מעלפנו מעע מעפני מקורין כו פרטי זכור אתה מער עשה

יחלת
 דפוק
 על ע
 ז

ונעמיתך לך עמלק זכרהו ופאלה ושריה וכן אמרו חכמים זכור את יום השבת
 לקראו זכרהו מעמדו בשבת להגביחו בדי ענכרוד מענה יפה לענת ומנו
 יפה לפורים: ד' אפתי הפרנסתו מעשה למינהו חסידיו מעמלא ותי
 קדתי ד' שבת הפרנסתו כל מעשיו מעבין מעלם של זכור מעע
 מעודת פורים עגור פ' אפתי חסין לו חלק לעהז ומעשה צבת אכור
 אמת ד' אפתי הפרנסתו מענה מעלם של זכור מעעין מעודת פור
 עגור פ' אפתי ואכלה בשבת א' והודה לה ד' אפתי (וא"ר שפתי היא
 ע"ג כפתייה דט נאיה הוה וקודין אודה קדילנית ואי אלו דמזא דעכדק
 דט נאיה לא הוה עגאל. יתיב ד' אפתי אדום קמע דר' אפתי אכור וקין
 ליה מעשין לו חלק בעהז ומ' לו חלק לעהז און לא אל חמסול לך מעמ
 למעיד למלק אמ' לו פלגין גזולס ולפני הפלגין בית שער אכמורה ביה
 ועליה ומרפסת פרזודור וערקין כל אדם א' אדונה לנגם אמרקין ואי
 יכול לנגם אם א"כ נכנס בביה שער אכמורה בית ועליה ומרפסת
 ופרזודור ויה עליה דומה לפרזודור לפני העהז ד' חסין עמעק בפרזודור
 כל שחכנס אמרקין ומעיד כמעמע ד' אפתי כנו כך הלך וקנה חסנ
 רכס נאס ונגמס רכס ואכל ואתה וכאה מוכ בחייו וקטל חלקו מען העה
 כדו לקנות חייה עליה בערגלא בפומיה ד' אפתי כן סקולמט מענת א'
 אלא מעשין לו חלק בעהז חסין לו חלק לעהז ומעמ' לו חלק בעהז ומ' לו
 חלק לעהז ועוד יתיב ד' אפתי קמע אפתי אכור וקין רמ' ליה כתיב
 השמר לך מעגור עם כרתי מעמוכ על דע' כאלמלא דע' לחיי אלא מוקדל
 לא א"ל כל מוטק של תענים דעה היא אצל בניקס ותי רמ' ליה כתי
 דע' כל מעמ' לבו פנים והלמן רמ' מעשה הניע ית' אפתי מעמדיס את
 המעיס וכו' א"ל ד' אפתי אכור אפתי כתי' חסין קדוה לא מענת ואם ע'
 לא מענת ואם מענת לא פרא לך מעמ' ויהי' דו' כל מעמ' לבו
 און מעיס אלא דו' לא מענת מעמ' חסין לפורים לעמ' פקד' קודם
 אכילה ושריה ש"ת עם כן מעמ' מעמ' פקודי' ה' מעיס מעמ' חסין
 וכן הו' און לחזוקים חסין אכור ומעמ' אכור וזו קודה מעמ' חסין
 מעמ' וקודה אכור ומעמ' זו אכילה ושריה וכן אמרו חכמים
 און מעמ' חסין מעמ' חסין אכור ושריה כתי' חסין מעמ' חסין מעמ'
 מעמ' חסין מעמ' חסין מעמ' חסין מעמ' חסין מעמ' חסין מעמ' חסין

כ"ה טו

ט"ס כ"ט

יאכור פל

ימתיק

ימתיק
כ"ה טו

יהלם יט

אפתי ח

מעמ' ו'

מעמ' חסין

מעבדת פורים

ביום פורים קודם אכילה ושריה חספיו עליו ועל האכרהם אדום שכל ומעובדי
פורים קודם אכילה היה עומק בלי בצי לקיים דברי אביו ונתנה בת קול
ואמרה יאמרין ר' אצרהים אדום שקי ימדת מעצות אביך ואיתה מעומתן לה
העלית: איין אובלאן קנא ל' כנימשן כד יצחק און כל האוכל מעני פרות נמי
ה' מעתה יבטטטו. מעד גלן כפומעה לר' בעלזר כד ר' בעמשן כד יצחק כשר
מר בעל כעס מעוכל זהרונה לידע מעש כמר לא יאכל אורתי בואס כשר
מעבאל כעס און יוצא מעד מעד דרה עבדס נגע טיה מעיתלח וגילת קילמי
הילמי: חספיו עליו ועל האכרהם אדום שכל פורים ופורים מעבאלן
סבל מן האוק והיח ספדקו יין ודומק אורתי כין עד שהיה כערת נלא ואלו
דכדיס גאלו היו ולא נכדלו והיינו דתקן על הסבלים ועל היון ומעשה צבורי
ל' גאלן מעבאל סבל מאוק והביאו אורח אל' טהיה חצי טועה והעקרו יין ודומק יא
ופנו כין עד גאלן ידע כין אדוד השמן לכדוק מדרב: כד איתל ר' בעמשן לבי
מעבאלן בעו כטטה מעהו לעשית אירא בפורים ל' לא מעבשיל כפורים
דמעות אלא אפלו כשאר ימות האנה מעוד וה' כעט אברות אכל
לא עת אברות לא. כראטהנה ותיכ מעהו לא הוה כידיה און ומאכל
כט סגדתא אחריתת פלעכה תרי אמוראין מד אסר וחז שרי וה' לבי
כמ' קדמ' כע' אירא חספיו רב בערב אדוד הפמן ואע' שאין
עבר כ' לבי ל' זכר אגבר ענא ל' כה ארה ל' יעקב אל תקרי ארה
אלא אירא. ר' אמתה און אית דאית אית ר' בעמשן כד יצחק טעשה
אירא טאכונה כפורים והיאך עשה הלך וקמן כל כע טאכונה לפע כיה
אחלה א' A'
ל' א' A'
ל' א' A'
ל' א' A'
ל' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' א' A'
ל' א' א' א' A'
ל' א' א' A'
ל' א' A'

העמיד פירק'ט

א' תיכפה ר' מענטש לר' קמעץ והדין מן שאינו חסוד ביינומלך ואסור שיהיה
 יין שמשמנה אסור כען ה' תורה שנהל' סמך מנהול' כמעט איכא (מעצ
 כען לין שגן נמצא בכל מקום תאמר ביינומלך תירוש יוכיח שאינו
 בכל מקום ואסור אף אפי' אטא ביינומלך איכא למעברך כען לתירוש
 הוא מעתה תאמר ביינומלך נסע מעתה הוא לון נועה למעטוק הצד
 האנה נאכהן מהוא מעתה ונהג בכל מקום אף אפי' איכא ביינומלך
 מהוא מעתה ונהג בכל מקום ואין מעוזגין אודו וכן הלכה: ודויה
 ר' מענטש וקא מעטעאל'נה כתי' חור כדכס ורכלת והא אסורו חכמים
 נחור נהרג בפעעה העגל והכא אסור מהיה כמעשה אחסודו אפי'
 ר' קמעץ מע סכר' חור האסור כלן שגם גרדא הוא חור לשון לכן
 הוא כדכתי' ומערכי עאל מעל'ת המלך כלנוט מעלכות תכלת וחור
 למעמד פגע ר' קמעץ עם ר' מענטש ואף איתמול תרצתי לך ב' קושיות
 המעאל תריין ל' חור אפי' אסור אפי' כתי' ויתמלך המלכה ונתר מעכדי
 פריצותא הוא לאסור מער שעהם לצד עתרה נהנוטו כלאמרי אפי'
 איהו ב' קדי ואיתר' כנוטע מעל'ת ל' אפי' שפירקה כה צרעת
 במערת'תא תנא כל גרדיאל ועשה לה זמב: אסור הלך דבר זה תה
 בדינו מעלכות'טו מעמון מה המען ולמדה נקרא שגמו מעמון שמש
 לפורענות וזהו שיסוד הפייט' הוא המען לפורענות מעוכן אסור
 בלך מעבאן נהה ציוט קופץ כראש' ל' היות כל איג אורר ככיתו
 אפילו קרחה ככיתה פרהטכא להו אפי' מעל' דכתי' כל ערוס
 יעשה כעלת וכפיל יפרוט אולת כל ערוס יעשה כעלת זה דוד
 דכתי' ויאמרו לנו המלך יבקאו למדוט המלך נערה כעלה כל
 כד נאמלאן דהויל ל' כדתי' אפיה נהלה וכפיל ופרוט אולת
 זה אחסודוט גבתי' ויפקד המלך פקידים כל
 מעלאן דהויל ל' כדתי' אפי' מעדה פעטה:
 דרש' כד קפרא איזוהויל פתגה
 קמנה שכל גופ' תורה
 תלויין כה בכל דכסך
 דעהו והוא יסוד אור קורתך:
 הדכין עלק פירק העמיד שגח ותיחלה לאל' אסור:

זמרת
 סס ח
 זס א
 מעלה י'
 סס
 מע כמען
 מעלה סס
 כל זה
 כדכתי' סל'

פודים פדיק גר

פודים שאל להיות בשבת אוכלין מעודת פודים בו כוס אחד מעלה
לח קודים אלם בפודים ועשירות גבולות פנקי מעין וקודים ליום העשירי
ומנקפות קומה למעמד: הכל קייבין כמעודת פודים פהנים לניה
וישר אלגריים ועגים ושנים שאלק הם היו באותו הנס: כרכין המוקפין
קומצה סנימית יהואעבן גן אוכלין מעודת פודים כגון כאלה בפודים
ועמידות גבולות פילין: אבלו מעודת פודים כאלה ליהנה עברה האנה
לאובלן אותה כאלה פילין כין אחר אל לאור פילם מעקרא מעלה ומעלה
למחופס היא לשעין אכלה וערה זה וזה שומן: גרמין פודים שאלו היו
במפתיה יד שאל להיות טאבר בפודים ועשירות גבולות אוכלין מעודת
פודים בו כוס דברי רבנן ר' קסנן או אמן אוכלין בו כוס אלם חזיה
אמן ה' מעידין אוכלת שחר שכן כה הכרפס קודין את המעלה למעלה
אף היתה ר' כלעם גדול מעקרא מעלה מהכרפס מעקדמן ליום הנסמה
מעקרא מעלה סבקי מעין ומעודת פודים מעל חזין אמן הכה מע' עתה אל
אכדו מעקדומין ולח מעל חזין מעקרא מעלה וקרומית שקלם היא מעודת
פודים ומעודת דין מעל חזין ולח מעקדומין מע' היתה ר' מע' מע' מע'
לע טול כניה היום אחר מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
ל' ד' קמין מע' מע' ל' קמין מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'

דב מערדכ חרמ כגי נסבא לויי דקא בעע למערה שומע ויקען דקא
 חרמ הדרא קוטנא לדוכרין פלע שומע קאני ואזי למערה מעזי שומע
 חרמ שומע נחא אלמא אי למערה כולת שומע פלענא היילך יקרא ד
 עמלק אל הכל ללתיי מעזי ללתיי נעום ואנדווגנוס קפיד התם
 זקן למעזי מעזי קא בעית הכא זיל ללתייך דהוא ארעא דרומעא
 כמעזי ז' למעלק יונג כלרז הנגב ופי כמעלקת אסתר כתי' כה מומעום או אנד
 שם כג' אל עמלק זרע מערעם הא למענת דאמית גיניס עמלק אל שפיל למ
 דקרא ואמפיקו עדי מונד אל עמלק כן אלף רועות עלנך נאמר ואזי
 עדי מונד גמלקה מעזע כעם ובע כעם כעם ואיזהו אקדיתו של אדם
 דהו' אלו אלו קננס מעד יצא המען לרצות רעה ומערכ ירע איתל אט
 נעשה מעזי מעד שצא המען לרצות רעה ומעמ כלנו לפי שהיה מעלמ
 מעל כל פלנו כרבים וכמעזי בקאמית וקייב עגב קי והפתי' כנפול מונק אל קאמ
 מעלקה כה וכמאלו אל יגל לנך ואז' מעזע לא נאמרת דתקלת חסדי לך הא כחבר
 הרמן הא כחבר שלימו הרמן הלך ומעמעד ועעשה שר השמים ומע למעק
 קעם כורעיס ומעמחונים למ כצווי המעק ואין מערכב כודע ומעמחונה
 שם מו' גמליה לו למערכב אמר על המען שקנהו לעבד עולם כמעזי מעודיס וכפ
 לחס אמר עבד למע ועבסיס למע דהו מערען כע כתידי דהמען ואמדי
 עבדא דמערכב כין עבדא דמערכב איז כעס המען והיינו דכתי' ויסעלם יס
 על מערכב חמיה חמיה לא די שלימו כודע ומעמחונה ל אלף מעמח
 בנמתי כודע כל אדם מעה שעה חותו דמע לא רצה להקם על מע
 לבדו אלמא על כל ישראל ש' אינז כעניו לשלוח יד במערכב לבדו וי
 קנה מערכב להמען לא חרד מעמח מעד קודם שעלה לגולה מעמח
 מעמח אחרת ומת אית חילוקתו על עיר א' מעמח כפר מערענוס
 ועמחו עליה ג' מעמח כמעמח והיה אהל המען סמעק אל אהל מעמח
 יומא חר קזייה מערכב להמען דקא עזב אל אמתי עציבת אל ליה ל
 מעזע אית לך עזי אל לא אית לך סוסניא אל לא אית לך נכסניא
 ליה ל אלמא כד קמדיא וליה ל לא הינעו ולא כיסרתי למעמח ליה א'
 מערכב ג' קננס מעמח כד שמו ג' מעקוס לרמן לחתף למ מע
 אל הכ' מעמח ליה ל קנה חותי ואזי מעמח כלחס אל עכדי
 מעמח עבד ליה יהב ליה מערכב הינעו וכיסרתי למעמח חותי ליה

אמרה ד'

אמרה ד'

שם

דאמיה
כד

מכתב פורים

מעולם וקנהו לעבד עולם והיו קורין אותו עבדא אבל נשפך לא...
 המען לגדולה אל מעדפי הכל שמרדא וקבל מעבדפי דמי ער...
 זכנו אל מעדפי הכל כי כלהאית אל כלהאית כל נשפך אל...
 אינני עבד האדם עשרו אל חין עבדא דמעלן נבסו דמעלן חין...
 ויטעל המען על מעדפי חמה וזהו אל מעל מעד המען לעוועני ולמרג אשתו
 וכל זה איננו שורה ל אל זרע אשתו שומה כדין איתה עומד עמי
 לק ויתלה אורו על פק ולת דיין ולת דיין שארה מענה למעל ומע
 יאמר לק מעה תעשה אל ואם איתה אורו ישאר זרעו והוא קנה ל
 לעבד עולם לו ולזרעו אחיו וכן בתוכ בשאר ואם הוא ימות ישאר
 המעל אל זרעו עמלק הדיומ כן הדיומ בק דרכם של מעלבים שכל
 מעי מעלה לגדום לעזום ועמק דינו למות כל נבסו מעשועבים למעל
 ואיתה מע למעל ורק כל המעל עם כל נבסו ורק אל לחידות והוא קבל
 לעתה כדכתיב וימכ הדבר לפני המען ויעש העק. הא ויעש העק וא
 עץ מעשה ויא אמר לה לו דכתיב וקבל לעתה: דהג אל שק דין מעלי
 דכתיב ויתאמר אסתר אם על המעל עונם יבוא המעל והמען אל המעל
 מעה בארה אסתר לקדוש את המען אל המעשה למערה לוי יפתח
 מעיד שידא המעל שאני מעק דכתיב את המען להראות לו אהבה ופנס
 שחיות מעד ימור לו איבה ויקנא בו שבטם של אין האשה מעק נאיה
 אלל כיון חטרתה כן חין האם מעקנא אלל כיון חטרתו וכן אמרו
 חכמים קנאה במעל קנאה פורים שמעיד שראיה המעל שזימנה
 אסתר את המען במעשה הראשון מעל לבו קנא לה והיינו דכתיב
 כללה ההוא נדה שנת המעל נדה מעקנא אסתר על דבר המען והמען
 על דבר אסתר ורקד שנתו מעעניו ומעיד קם מעעמיה לראות ולחטא
 על המען לקונמו מעיתה והיינו דכתיב ויאמר להביא את ספר הזכרונות
 לפנו לראות אם כתיב שם שום מעלענות על המען לקונמו מעיתה ולל
 מעל אלל מעל כתיב ויאמר העד סגדכי על כתיב ויתג ואל היה חוסה
 בדבר יתה כתיב קול ואמרה מעדכי זה מונא של המען הוא מעיד ויאמר
 המעל וכו' והיינו דכתיב וימעל כתיב מעל אלל וימעל כתיב
 על ידי כתיב קול והיינו דאמר אינני אל מעל כתיב מעדכי אלל מעל
 המען מעדוכ שאלה וקנאה שהיה כלבו של אחאורוש על המען חטא
 למרגיל

אברהם

אם

אם

אברהם

אם

אברהם

אם

אם

אם

אברהם

אם

ענין צדקה

להגדיל את מערכי והיינו דכתיב מצה לעשות כל אשר המלך חק כל
 וכעת מהלשנה אסתר את המען ומערה לעצרה ואזכר המען הרע והעו
 בעם המלך מעל על והמלך קם בחמתו מעשה זה היין אל גנות
 הטיח והיה לבו נעז כקדכו ויוצא ונגמט מען החצר אל גנות הכתר
 ומגנות הטיח למצר מעפע שלם היה מעוצא כו פתח לקונס אזהר
 פעקה לפי דיני אומות העולם שהיה פעמי המען אומנם כי אסתר
 על היהודים לאדם אבל לא עשת כיון שראוהו נופל על המענה אל
 אסתר עליה בעם ואמר יהם לבטא את המלכה עמי כתיב מעזיו
 כתיב כלם עמים ודבריהם שאלו היו עם עמים היה קונס אזהר מעת
 נואף אל ניקנח המלך פעמי וקמתי בערה כו ויקנח המלך מעל
 אסתר עם המלכה לאחר שקעל כו וחמתו בערה כו שלא מעל
 עיני סתירה אל פאו לפעו כל עמים עם האלמקלן ומס הכל כזכר והע
 לבנו שראו את המען קודם שעלה לעולה שהיה געב ומעלמם את כל
 הדביות כי עמים וכן אמר אזהר לזו מען המלך ואמר זה היום שקוית
 מעמתי ראיתי ועליו לבו נעז כקדכו והיה ירא למסוק את דינו כדנים
 שמה ימצא שער כנגדו לזן יצא חרבוני הפרים ואמר מצה אתה
 עושה ומצאנו הנה העם אשר הכין למרד כי אין לך אלא לעת ולעם
 הדם שיתלה שהדי העידו עליו שנגב אז שמע המלך וצוה לתלותו
 ויאמר המלך תלוהו שלא נכח ויתל את המען על העץ אשר הכין וב
 והיינו לכפר על כן קראו לתם האלה פורים על שם הפור שפי
 כמעניתי אנהקונו הקורין למנפ מודי: כדכין המעקפין חומה מעמוד
 יהושע כן נח חול מעמי קראה כפתי על כן היהודים הפרזים העם
 בערי הפרזות מעין אסף יוסף ומעפרזים כ"ז כדכין כמ"ו זהאם
 להודת את יוסף ולקום אדר ואת יוסף מ"ו כ"ו כ"ו אכלן כן עיר שאר
 סעודת פורים כהלכה כוס"ך מעוקר לעכול סעודת פורים כמ"ו
 לזו לא פניהא עבר על כל הוסטף לזו לא ר' קדעצן לזו אמור עדי
 כתיב ולא יעבור ב' דעבתן לאמרתך עדי כתיב ולא יעבור אמ"כ
 איתו שאלו לפי מעבא יתב קמם כ' שמחה ור"מ לא הוה כד
 אזהר אתא עלעם שאלו מעקיעה מעו לעשות פורים ב' ומעם
 אל שדי עדי כתיב פורים ומעטות פורים ב' ולא אמרן אל יוס

אסתר ו

מס ז

עם

מס

מס א

מס ז

מס ז

מס

מס

איך קורין פירקל

אשה לא בניו זכעונו ולא ברגל פעהם המעוה צין ולא תסוק אשה
 מעין בחדר על יו בו מעטת מעי כפי סלח החול כמעזלות עם האשה
 ומעטת ליה לר' דניאל לא לאו היינו מעטת אלם כלי מקדשות
 לגורק סעודת פורים והיינו דקתנ וימכת דמעל על קנור וכירס
 כלי לעמוק כמעודת פורים. איי תיביה ר' זמערן ולי מעמוס יצרא
 כנאל לעניד בקדוכם ונעמדו טאין יצור סולט בקדוכם איך
 קכ נע ונזרה הא אמו הא ועוד מעט הרמזים
 טכן אמרו חכמים כולו ונחזיק מוכה לרמזים
 טהן אומרים קדוכם אנהנו וליטן קדוכם
 פני ר' זמערן אדם וחיה יצחק

ורבקה מהו תיקון

הדרין עלק פירקטורים. טבח לאל מעטת ומערים

איך קורין את המעלה לנשים אלא כלעו טכן אמרו חכמים
 מעלה י' אכל לענין ללועזות כלעו הלועז אעמעל אטודית יצא וכן נע
 נעים. מעטת דין ללכת לכת הכנסת טוס פורס ומעטת דין לעל
 דכרי ר' צדקיה הענו ר' קלונימוס אול מעל חכין ללכת ומעל חרין
 לעלת הדינוקות מעמנכין אורק כפורים דכרי ר' עמלק כמפיק
 אול אפילו מעטת ונת. הנות מעטת פורים לאורחם לא יפיק
 מעטתמה ולא יוסק על פמוט דכרי כן קומען ר' רחביה אול הכל
 לפי האורחים. האולח מענות לחכירו לא יטלחו אל מען המוסק
 דכרי ר' בוקי ר' סרבן אול אק איך מעקלן. איך כל ימטן מערין
 אכר עד יו בו ר' גמל ור' חומסן אמרין מערין ועל סוסו:
 איך מעלון כדכית כפורים ואפילו לגנו דכרי ר' אכלן דכרית אול
 אק נועלן את החנויות. האשה טהל בעל לענינת הים אול
 ליכנה מעען מענינת הים פטודה כמעטות פורים דכרי ר' קומן
 כר קומען אול אפילו האט גלין אשה שמו פטור כמעטות פורים
 אול הזולו חכמים: ר' אקרון אול קודם איט רומי הנהיג אלה כט
 רומי לכת מעות פורים לגערים ר' כזכין אול אק לקמטם לנע
 עמרים מעות זהכזכמס: כע: איך קורין את המעלה לנ
 אלא כלעו דוקא כיענד אכל לכתילה לא קדיטן כלעו דכרי

מערכת פורים

יצא קהלת דמשועשע דיעגל אכל לבתחילה קורין אותה ללשונות
 וספרתם וכן נמע אנשים ספרתם ר' עזרא וכו' קריין כלעז והכתי קריין וקבל
 היקולים להיות עומים את יומי הפורים הזלה ככהגם וכזמעם וצא
 ככהגם כלשון הקדש אצל קלונמוס מי בתי כלשונם פקדו מערת
 אלא מעלי ככהגם שבהרצה באותיות הקדש וכלשון לעז כעצמו
 ר' יחיאל בר יצחק והוא איכא מרחא דצבורא כלשון לעז ארוך
 יותר מלשון הקדש ונתן מעשה דין ללכת לכה ומהאחרין לעז
 אצל קלונמוס מעתה יחידאה היא ולית הלכתא כוותיה ועוד
 פרסומי נסא עדיק: מעשה דין ללכת מעתה דר' צדקיה כז' אלא
 הקדש דהיה והקדרה ואית' למעשה כפי מעשה פורים אצל קלונמוס
 כאלמלא מעשה דין לעזת שמה יתעמז הכתי והקדרה אלא מעשה
 ללכת מעתה כז' לקדוה קט כעשה אצל קלונמוס ומהעודת פורים
 מעלי מעת מעתעבא עבול לה מעתה אצל ארבה יתעמז
 טעמין לה כחמין כינח דברים הראויים להעמין שאינם ראויים
 מעלי איכא לפעמי איתיה אצל ר' צדקיה ולכנהיק מלאחרין
 לביא נחא כז' לתקן מעשה פורים אלא מלאחרין לעזת מעתה כז'
 לקדוה את המעלה כ' פעמים אמרית לנאנים וכלעז אנשים
 אזי נמי כז' להעתיק למופיש שאף הם חייבין למעשה פקדוה מעלה
 לנאנים קדוה ל' וכי אופיש לזו אנשים נעשו לנאנים הם וכוונתם
 לנשים מעתה שנת להם מעלה כ' פעמים: הדין וקדוה מעתה כז'
 (כז' מעתה כן אותם להלחם זה עם זה דברי ר' צדקיה כז' יצחק
 ר' יצחק און מעתה כן אותם למחוק כלוהם ולמחיס מעתה דר' כנען
 כז' יצחק כז' שיהו לומדין ערכי מעלמיה שאם חכה לדאית
 ימעת המעשים יהיה חרין וכל מעשה מעשה להלחם
 מעלמיה ר' אמרו עליו על ר' צדקיה כז' יצחק שכל שבת ומת
 היה מעלי את הדימוקות לתקן ביתו לזנבם להלחם כז' ר'
 מעבון ויזכרו לו חפצים: הנהיג מעשה פורים למורדים למ
 קדוה כ' יצחק מעל פדוה מעלי פדוה א' כז' מעל פדוה רומי שהיה
 מעל פדוה רומי מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה
 אמרו כפי מעת רומי הקדש כלעז פדוה מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה
 מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה מעל פדוה

יין קודש פירקל

הלכה בנתיב שזין אדם יכול להנחם בין אורח רע לאורח טהור
 הלבך הלה פני קמטא: האולח מענות יתוב מענוכן קמעה דל
 סרבן וקח מעבשיל ליה קבל מעורר טהורה אולח אול מעורר האכלה
 מעלי אול אסורה לבו ביום ובלילה ככני טעשו וקו טעו מענה הכן
 מעורריל זה מעורר לעריל אחר אולח אול מעורר באכלה ואכל
 טיהרה לבו ביום עקנן הילא לעריל זה מעורר לעריל אחר ולעריל
 האמון ואמון אסור שלא ירגלו לעלות מענות שלא פנן המוכן וכן
 ירגלו מעלי היו מזרה פנאום העללים ומנאום מענה שהיה עקנן
 מענה בעל א' שאלחו לו מענות נפודים קודים ופנ יונה שלא
 נמחמו ולא הספיק לעולם עד שחשכה ולא יעל ידי שופרו דיתק
 מענה מענה מענה פורים שאכלה בלילה לא יעל והיינו דכתי' נמנן על ידו
 בעלית גרם אל פיהו לא ישינה באוריה טעה לחורו האולח מענה
 לקבירו לא יעלה לו אלא כפן המוכן: ההוא על דהוה פנינות
 דל' יתן והיו קודים אורו כד קמנא כד אריל וועל דפורים אול
 ד' יתן לשמעיה זיל קריל לבר קמנא דלית ולקבל כד יונה בעל
 כי היכ דנקיים טיה ומענות למנוס אול שמעיה לא יענה ליה
 אול זיל לבוכריל פלן דיתק יתוב כד אוריל לבינה בעיק מענה
 אשכח פיהו והישיה נעלן אמר על זה נאמר הדלת תסובעל
 צידה ועל על מענה דמנא טיה קלא אן אית בר קמנא אן אית
 בר קמנא לענ בר קמנא ואמר מעה אית כע טדיחא ל' מענה
 איתיקס מענה אול קיל כד יונה בעל מענה ד' יתן אול אן
 איתיקס קס מענה ובעל מענה כד נפיק מענה פנע טיה
 ההוא לענ שהיו קודים אורו פיר קמנא אול פיר קמנא לבר
 קמנא אן אית כע לענ אול לבי ד' יתן כע לענ לבי יונה
 בעל למענה פורים אול לא תתיל אדיל קאים באורחא והטיל
 אשכח כד נע חזר לבינה והיינו דכתי' אמר על ארי בחוק
 כהן דחוכות אדנא אול פיר קמנא לקמנה כד יתן לקבל כד
 יונה אול ד' יתן לשמעיה הכלה כד יונה באמריל אול מענ
 אית אול פיר קמנא כמכור שהוא כד קמנא יהיה למענ
 אית בר קמנא לקמנה ד' יתן לקבל כד יונה אול ד' יתן לשמעיה

מענה מענה

אשכח

הב ליה לבר קמנא פרי יטה אלו ולא אמרית לך דלא ידענא ליה א
אחרן דאמריה פיר קמנא ולא סיימנא בין פיר קמנא ליה דמ
וידיכנא ליה כמנא בר קמנא קליה וככא ואמנר קמנא ליה פיר
קמנא ונמב מענא דין ודיינו דכתי' אקמנא ובר קמנא ד
ידגלס אלו ד' יתג היכ הוד עובדא אלו הכי והכי הוד עובד
אלו ד' יתג טומה שפאונניס איה גרמית לעצמך והיינו דאמרי
אינשי סאתק במעניה אלו קמנא עכור האונניס שהן מעד איון אק
עצמן ועלך נאמר עצלה תפיל תרדמה ועלך א' עלמיה לך אלו
נמלה עצל דאה דרביה וחכס חזר לביה אכל וחפוי דאמ
אכל עלא אכל מעודת פודיס וחפוי דאמ שבך צוה עלו ד' יתג
אלו תוסף דאות פני פ' טום דאותק פני תמורתו ד' בזמן אלו
דאיהן עצל א' ברומי רתי והנא בצמ עלמיה ועל אמה כעל
אל פרשת זכור לאחר שאכל מעודתו אלו א' מעמטנינו ד' תפי
מעודת טבת מעהיום שהוא ע"ע אלו ידעתי כע ידעתי שהיא ע"ע
אכל אנו שבעים הרבה ואיון אנו צריכים לבק וכן העיב לב וכן
לג' מעדאן טומנינו כן הנחווה והלכו להם כלם ולא הפיק טום
דבר למעודת טבת למחר לא היה לנו אפילו לאכול לשבת והיה
מעתקומא עם אמרי שאיון לו פנה יאכל אלו אמרי כן אפילה מה
הצעה אלו בעשימרח כעל יאכל טבת ומע שלא מרח כעל לא יתג
טבת אלו היו אנו כמ עלמיה ולא זכיתי לאכול אכלה גפה פארי
לעמל כו' על כן נרעעלתי מעלה בין לשבת אלו אמרי עלך נאמר חכס על
כענינו והיינו דאמרי אינשי סבא כתיבא סמנא דעה פני יתג
כראייתו אכענינו והלכה לביה אמה ולא יספה שוב אלו עור: איון כד
יושבין: ת"כ איון דין כפורים לא דינ מעמנותו ולא דינ נפשות ד'
גרמא אלו מעד' אדר ועד' וכו' ד' חמטן אלו מעד' עד סופו ודמענה
ר' שפמן אלו ואלה המעמנים אשר תעם לפניהם לפניהם ולא לפני
גרניים ולא איון כתיב ויבא אל יושבין אלו לפני גוים קשיא לתרויהו
קשיא יתג ב' צדקן קמיה דר' אטמן וקא מעעניא ליה כפוריא
יושבין כד אלו לא אלו יושבין איהיכיה ב' צדקן והתקן איון כל יושב
פער' אדר ועד' וכו' מעת' יחידאה היא ולית הלכתא כוותיה:
ההון

למין נה'

במלית
פס' 1

מרתיה

שמעיה
למין פק'

אין קדוה בידו

היהוה דיין עם הארץ ואמעה בהמתק דהיה יתב ודליין דינא כיון
 זתו תרי לבנידן קמעה פתח בעל דין ואי תלוייה לבעיה
 אל למכריוה זיל פרעיה אל לא היו דברים מעולם אל אל
 גמ תפרע ליה אל הרמון דימל עמד עליו אל זיל פרעיה
 אל האע כפר פרעיהו אל אל לא תפרע יתיה וכן היה עמ
 עד שהיו בעל דינן כעמפארן מד עם זה עד שכל עת קער
 התפאר זה עם זה ולא היה נענה פניהם כל ימם כהמתק
 היינו דאמרי אינשי היינא מעלנין המענות על כן אמרו
 אבותינו חכמים החוטק נעמו מען הדין פורק מעמנו איבה ורמל וספוללה
 אול אמרו עליו על כהמתק אבל ימנו היו כל עצב וכל מקמרה
 וכל שנאה ואיבה והיינו דכתיב ויוסף דעת וסוף מעברו: אין
 מעלן כרטיה ימפניא להו מעהו לגבות אדם מעוהו כפודים
 לגברי דנעקה לא קא מעשיאל דקאמר אלק טעלן את הקטיוק
 לגברי ד'אכלן מעלי ד'אכלן או הכלאים מעלניהם מעותה ד'אלי
 או ימל הכלאים מעלניהם אסור גמרה גמיה אמו הלואה כערב
 רבן אכל בקמ הכעל חובין פעהו פגעו מהו תיקו אי תיבה רב
 קעטי כמתק ד'אלי מעלן דאית ליה דינא עם גוי באב לעת מענה דרוע
 בעלניה באמר לזיל כהדיה עבריאל מעלניה השתא כדנא קיימען
 כהדיה מעלן לא מעלן אל ד'אלי ד'אלי ד'אלי ד'אלי ד'אלי ד'אלי
 כפודים לא לוי מעשה ומעשה כתיב קפיד רב עתק וא' ופ
 שמעיה כלל רווחא מעלי הוי מעלן דחכמא ליה שמעיה נפיק
 כשמעיה ומעלן דחכמא ליה רווחא נפיק כרווחא ולא מעלן לגבוה
 שהול מעותה אל לא אפילו להלוות מעותה אי תיבה כן מעלן והת
 אין מעלן כרטיה כפודים ואפילו לעו דברי ד'אכלן אל ד'אלי
 ד'אלי כ'אלי יעלן אל כל פנל או באימניה עלין מעותה ומעלן
 ד'אלי מעלן שכנ או יעלן שכנ ופר מעס ומעלן מעלן הוועלן
 כהרווחא אל כל כע כל ואימניה עלין אין להם על מעה שום מעוב
 אל לא על הרבית ואפילו כום א' שלא הלנו איובא פמידא קפיד כן
 מעלן לגברי על פודים ככרא לגבות מעותה להלוות מעותה
 פודים מעה תהא עליה אר טק חסרון כים אשע גכן היה

אבותינו

קדוה

וסתרא

דברי חכמים

ר' קמחן אלו גזול חסדון כספם גזוזה את לא תעזב אבתיך
את רמ המעשר המעשר למען על חולו של מעועל שאמר
מלאכה ויתן מעשרין בית המלאכה במעועל מעועל מעועל
כס לנג היה ר' יצחק אלו כל דבר נשע חסדון כס אמן חול
בכזו לפניה אלו כן מעמיד תינתן להלוות לנגות מעשי אמן
כלא נתי חית כיה פמידא דפלאן אמן למעני ולכלא דחטונה
דפיל אנפולית מעפאלק לעתיד לכלא מעימר חומר מעל יהיה
פמכונא לרעותיה לית אנה נסוב פעועת כדכתיב אלו כן מעשי
אלא זמני מעשה ומעשה כתיב ופי הימלא שמעיה כלל הווח
שנתיה ונתע נתי שמעיה כלל כווחא מעשי היו ועוד הנוט
למעיה אלו ונתע כיום חופתו אלמעל תנן אלו לנו למע שאין
עומדי שמותיה לשתיה אמרתוים שמעה חלא אלו רב נתן ולכן
פוזיס כעה תהא עליה שמעתוק מלא ידווח יעמננס בהוצאה
ואתו למעמני מעמעתה פורים קדי עליה כן מעמיד נתן ק
סמטיע קמפי אלמעל תניא כל פמונוהו של אדם קבונן לו מערה
יה רחן מעהוצאת שנתיה ונתע והוצאת בעו לית שאם פחת יוחא
לנאלס הוסיף מעוספיין לו אימתיק והודה לו רב נתן לבן מעמיד
והתניא חידק לא חודה לו מעודה ליה כחלא ופלג עליה כחלא מעוה
ליה כחלא לנגות ופלג עליה כחלא להלוותי הלכתא מעשי קלעית
אלו הלכתא כרב נתן אמנווננס אלו הלכתא כבן מעמיד ר' פאק
אלו להלוותי הלכתא כרב נתן לנגות הלכתא כבן מעמיד וכן הלכתא
מנבחה דהו תרי מענאי דהו ויתב כווחא דטריא קמיה דכך מעמיד חד
שמעיה נשאון וחד שמיה שמעיה אלו נשאון לשמעה אמנא עדיפטי מע
שמעיה לכתא נשאון שמעיה נשאון אלו שמעיה לשמון אמנא עדיפטי כונק
שמעיה נ' אשוין פדונקא לכתא כי שמעיה קצמו אלו שמעיה לשמון חד יומנא מכדון
מסוב' יומנא מכדון ומלונק מעיא לכתא ונאכתיס מעס כמאון אלו ההוא
מענא שמעיה שמון לבן מעמיד לעתידתו דתמלון מעיא לשמון
לאלו דכתיב ונאכתיס מעס כמאון אלו הוה כתיב לשמון בקדא שמעיה
העתא לכתא כמאון שמעיה דההוא גברא משמון ליה גולא ומלונק

איין קורין פריק ל'

כען ויחיל הענין הווי יתב כעגלם לאתקונו כל איתו לטו מערה
 נפק בעלמא מעטשיהו חייב אדם לכבד את פורים בכסות נקיה
 ערה ימעי מעשה ושמחה כתיב ואיין שמחה אלא בכסות נקיה
 לא מערו אינשי כפי כבודן יזמנו לק כסא מערב לא תלביג אהו
 לעונשם שבתורה למערי שאלו הכלא שכן האשה מדודה לעמוק
 כסעודת פורים והעוסק במסוה פאור פנן הימנה ודיקא נמע
 דיקתנ ויאמר המעל בין קנוד וכידים לכל האיש שאיין מרוד
 ככך חייב ללבוש כסות נקיה ולא כפודים כלכל אמרו אלא איתו
 ככל יום ויום חייב ללבוש ענינו כלל גמא נמה וכסות נקיה עכין אלא
 הכתוב ומהכת ליעק כמעק ואם איתך חייב לאהוב את חברך
 ולבטלו כעג גופך ומע אלא יאהב את גופו לא יאהב את חברו
 ויתו יתב קמעה דר' נטעם הלוי וקא טעו כגון חמק על גענין ככל
 יופעא שפיר טעמי נכבד את פורים אלא כאלה ושמה אמרו
 לא קא מעבעיא לן דהא אכול כולו יומא שפיר קא כלילן כפוד
 איתרא כמעלי מעבדין ליה אלא ככל כמק וזהו שכן הוא אלא זה שקות
 ככל זהו וכלם מעבלים טעם והתן העמר מדרכו לאכול כער
 ועוף ככל יום כפודים ישנה הן איס איתם דגלים לשאתיה ככל
 זכוכית קמיהו ככל כמק וכל זכוכית שפיר קא מערת אכל
 לית כהו יקרא דלא חזון להו אינשי אלא זילו ענדו המשיטא דכסא
 וספן ליה להבא קמיה לא היו ימעי מעעעים על טעעה ל' יהוה
 המעין כר ויחיל בשושה מעכמק מענופה זהו והוולו חכמים
 כל זה דרש כל קפרא זלת קנון קנה מענה כאתר עלית גבר תמנ
 דהו גבר אלא ד' נטעם שמוכאתר עלית גבר תמנ לא יהו
 גבר פשיטא לא נעדיה אלא כמענהם טוין ועוד דרש קמיה
 ד' נטעם לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה מעלי
 היא מעמא דתלמודא: כר קפרא הוה מעמק מעיל כלידי
 על גפסות אכול על דנחי איה. על דריתחא קלידך שפוק
 קדשא קדישא כדומי כה מעמק תלמי תלמי דאזכור זכין עלט
 מעכב עכב חוץ כמ קירקע על כל מעטב עכ חוץ מען הקודה:

אין קורין פריק ל' כסות נקיה

ויקרא יט

איתרא

עין כל זה דרש סוף כרכות

האיש

מערכת פורים

היאטה שהלך בעלה: איכעאל להו לעכרי ד' קמעץ פטורה מע
 אכל בכל חיבתו או למען פטורה כעזה ומעיה קמץ פטורה מ
 פורים והיא כהא תלמי ופטורה כעזה ומעיה מעט מעט חיי
 בתקיעתו קמץ בעלה שהיה מעקדקת בהוצאה הלכה
 קמץ קדאי הלכה כד' קמעץ וקמץ איזק איזן הלכה כד' ר
 קעיא הלכה כהלכה לך כמין כמעודת פורים באין מעעין
 פורים עקתני ר' קמעץ אע"פ שאמרן האשה שהלך למע
 הים בעלה פטורה כמעודת פורים אכל עושה היא מעעין מ
 פורים כדו שאראה הדינוק וטאל בעי קלועי מעוסי כדו
 מעומעם מעדיהם טנה או שנתים נאזריהן כעה קמץ עומ
 כמעודת פורים קמץ עקתני או כעעה מעעין מעדיהן הים וד
 מעעין מעדיהן הים הוא: ר' שמקין או תודום אע"פ רומעין
 כדו שאראה הדינוק וטאל והיא כקלועי ואגוזים סגיא כדעין
 מעמלקן להם קלועי ואגוזים כדו שאכיר הדינוק וטאל אי הו
 לקמנים כדקלועי ונעתי לנעדים קתני ונעדים למ מעדי
 כדקלועי ואגוזים לכן תקן תודום אע"פ רומעין שיתנוק
 פורים והתני ר' כזמן או אף לקמנים הדר כיה ר' כזמן
 ר' כזמן או האי דיה כזמן האתא מעעית פורים לקמנים ל
 חובה הוא אלמ נהוג לעשות פמ מעט דרכ טלום לקיים
 מעעית זיה חפס: איכעאל להו מענה גי חובה ר' שקרן
 חובה ר' כזמן או מענה חובה כד' כזמן: מעעית זיה
 וכספ מעי נהוג פורים כעדה ופדים
 מעמק וזהו שא' הכה' צרוח תפדין
 ויהא אף גלת ודנן ואר שומחה
 מעי פרוח תפדין כ מעע פדים
 פרוח אלו פדים מעמק
 תפדין אלו פדים מעמק

ממזיקין

מעעיה לה

הענין שלק און קודין וסליקא לק מעמכת פורים
 הענין שלק איזן קודין שעה ויהלה לאל אדמק
 הענין שלק מעמכת פורים כדחית דאמרי ואינא ד' פדים
 וזין פרוחיהן כל גלגל דעמיה פורים איזן קודין

אשר לך מעמדת פורים יתנו נפת במגלות ויעלה כבוד אשרו
 המבלים הנמשאים כיום פורים חנה יתירה נועת להם מ
 שמעתי חיל נהם מעמדת פורים. אשרי מעי שמים לו דעת פורים
 כי המבלות לפעולם נאר להם ועלה לעולם שבבן אמר שלמע
 כחכמתו ולפי נודה כחכמה בעאר יתות
 האנה ולא חוז במבלות טמע

אדר ופורים: ויהי ביום ההוא
 ולמען האלים המעמדתא בפרק איז קדין לפר שמים קוד
 בו אלא בעדה שאינה לא יום ולא לילה אלא נכר אלא לשחור
 בעלמא לשמען האמנים כיום פורים. והקורא בולא הפטר
 אלא כמעט קורא כמעט רמזות ומכנים המעלה לרוף
 ואיזן בעיקרן לרפא כי דברי זאת המעמדתא בעיני אנ
 קרונות מעלת המעשה והגמרא יאענה
 ל ענים נאמעס אתר אקדן זאת ר
 כחכ אחריו הכתובים למעלה כסוף
 המעמדתא ואם טגית כיום דבר
 ושמן עומע והיו בלא היו

דברי יתנו
 קם ונאלם שבח לאל מעלק וכורא כל העולם
 והייתה האלמנה היום יום כיום נוס העלית אסתר יג למד
 אדר ערב יום פורים כסדר ויאכלו וישאו ויקראו לעזק
 טגית ויום פשעית לרב אנוס לרפא: ויהי

שיר

חיברו ר' שלמה כן גידול על מעשה הכילי אשר זימנו
פורים וככלות היין לעשו לקח כידו גביע מלא מעם ומלא
ויאמר ככלות ייני הרד עיני פלג מעם

סגעים המעה הגבורים ויבדקו סגעים סגרים
אנחו סגרים כיפה סגרים מעלא מעם מעלא מעם

ככלות

לחם לאוכל איך יעגם או איך לחיך מעאכל יעגם
ערת בגביעים לפע הדעם יותם מעם יותם מעם

ככלות

מעני ים סוק כן למערה הוכע ויאודו מעגרים הכאים
אמן כי זה מעשה האיש יוזל מעם יוזל מעם

ככלות

הנע ריע לנדרוע עמעו לחזק ואמוע
כי כמותו פי יודע עיר המעם עיר המעם

ככלות

נזיר יהיה לפע מעותו כנע רכב יהיה דתו
יחיו בנו ונע ביתו גואזי מעם גואזי מעם

ים

פזמון

וּמְהֵרָה מַעֲמֵתֵקִים
 הַזְמִינוּ לְמַעֲוֹת פֹּדִים
 הַמַּטְוֵר הַחֲכוּר
 בְּמַעֲוֹת פֹּדִים
 בְּמַפְּוֹכִים עֲלוּיִים
 אֶחָד כֵּן הַמַּעֲוִיִּים

אֲכַלּוּ מַעֲמֵנִים
 הַזְדִּיִּים וְכָל מַעֲוֵי צַדִּיקִים
 הַלֵּלִי הַלֵּלִי כִּי כֹר
 לַעֲבֹדָתְךָ כֹּר
 אֲכַלּוּ
 כְּרַבּוּדִים אֲכֹסִים
 וְכֹלֵל לְמַעֲסִים

עַל אֵת וּמַעֲוֹת
 וְאֲכַלּוּ בְּיַצֹּת
 מַעֲמֵסוּךְ הַמַּעֲסִים
 הַיּוֹם פַּעֲמֵסִים

הַלֵּלִי הַלֵּלִי
 הַדָּק טָרַף וְטָמֵן
 עָנָו וְאֲמַדּוּ אֲמֵן
 אֲכַלּוּ
 הַדְּקוֹת יִחַלּוּן
 כִּי כִּי הַשֵּׁן יִלּוּן

הַצְלֵנָה אֲזַנְכֶם
 לֹא יִמְעָטוּ מַעֲוֵיכֶם
 אֲכַלּוּ תַלְמֵי הַלֵּלִי

הַלֵּלִי הַלֵּלִי
 מַעֲקֹלוֹת מַעֲסִים רַבִּים
 וְכָל מַעֲדֵרֵי הַדָּס עַנְבִּים
 אֲכַלּוּ תַלְמֵי הַלֵּלִי
 הַדָּס

שיר נאה ומעונן לחמור כיום פורים: מניסג על ההלכות הקצות
 והקורא מעראל: על דרך הלפא פירש: למן ה' אלהים אלהינו

אין ליר כה
 ואין לרולה כהרה
 ואין צדוק ככך עמרים
 ואין דומה כהרה

מעט אל מעט אל יתברך נעראל

אין רך דור כה
 ואין צביה כהרה
 ואין צדוק ככך עמרים
 ואין קווקה כהרה

מעט אל מעט אל יתברך נעראל

אין טרוכ כה
 ואין כהנה כהרה
 ואין וער ככך עמרים
 ואין למנה כהרה

מעט אל מעט אל יתברך נעראל

אין כעלק כה
 ואין ס'ימבר כהרה
 ואין ככך ככך עמרים
 ואין לוינד כהרה

מעט אל מעט אל יתברך נעראל

אין צודה כה
 ואין ק' דומה כהרה
 ואין צדוק ככך עמרים
 ואין רואה כהרה

מעט אל מעט אל יתברך נעראל

אין ק' דומה כה
 ואין ק' דומה כהרה
 ואין ק' דומה ככך עמרים
 ואין ק' דומה כהרה

מעט אל מעט אל יתברך נעראל:

ת"ס:

פ"א ע"ג

אסור למ' למעשרים כמים
 רבן אהים ודעים
 אל ר' ה' כמורה דעים
 יחיל חמור וזקן
 גים והשק ג' כ' כ'
 דוק פורים מעורר עשה
 ג' ט' חמור אשה
 מעלות ר' ה' לחנם
 ד' א' ק' לעולם
 ר' ה' חמור וזקן

י' חמור וזקן
 י"ן מעלות ר' ה' ע' ע'
 יודע כמים: חמור ל'
 ועשרה ור' חמור
 חמור על ק' חמור: חמור
 חמור חמור חמור
 ר' חמור: חמור למ'
 ור' חמור ר' חמור ע'
 לקנות חמור חמור: חמור
 כ' חמור חמור וזקן

